

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΧΗ ΤΩΝ ΑΓΩΝΙΖΟΜΕΝΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ - ΕΤΟΣ ΙΖ΄ - ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 188 ΤΙΜΗ, 0,015 ΕΥΡΩ
ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ: ΛΙΟΛΟΥ 20 & ΑΣΤΡΟΝΑΥΤΩΝ, 41221, ΚΩΔ. ΥΠ. 1603, ΛΑΡΙΣΑ - ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ 2013

«ΟΙ 3 ΙΕΡΑΡΧΑΙ ΩΣ ΑΓΩΝΙΣΤΑΙ»

† του επ. Αύγουστίνου Καντιώτη

«Ιησοῦς Χριστὸς χθὲς καὶ σήμερον ὁ αὐτὸς καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας» (Εβρ. 13,8).

ΜΙΛΗΣΑΜΕ ἄλλοτε γιὰ τὸ βίο, τοὺς ἀγῶνες καὶ τὰ ἔργα τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν, ποὺ ἐορτάζουν 30 Ἰανουαρίου. Ἰδιαιτέρως κάναμε λόγο γιὰ τὴν ἐπίδρασι ποὺ ἤσκησαν οἱ μορφές τους στὴν ἑλληνικὴ παιδεία. Τώρα ἀφορμὴ γιὰ διδασκαλία θὰ μᾶς δώσῃ ἓνα ῥητὸ ἀπὸ τὸ ἀποστολικὸ ἀνάγνωσμα ποὺ ἀκούσαμε. Τὸ ῥητὸ αὐτὸ λέει: «Ιησοῦς Χριστὸς χθὲς καὶ σήμερον ὁ αὐτὸς καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας» (Εβρ. 13,8).

Χθὲς, σήμερα, αὔριο. Σ' αὐτὰ τὰ τρία διακρίνεται, ἀγαπητοί μου, ὁ χρόνος. Καὶ πόσο γρήγορα φεύγει ὁ χρόνος! Τὸ σήμερα γίνεται χθὲς καὶ τὸ αὔριο γίνεται σήμερα. Ὁ χρόνος μοιάζει σὰν τὸν ποταμὸ, ποὺ μέρα – νύχτα τρέχει. Τρέχει ὅλο τὸ χρόνο. Ἀλλὰ τὸ

συνεχίζεται στὴ σελ.2,3 =

ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΑΣ ΠΡΩΤΟΔΙΚΩΝ ΚΑΤΑΓΓΕΛΕΙ

Ο Εισαγγελέας Πρωτοδικῶν Χανίων Γιάννης Πενταγιώτης με μιὰ «φαρμακερὴ» ανοικτὴ ἐπιστολὴ καταγγέλλει τὴν κυβέρνησι:

Συνάδελφοι δικαστές καὶ εισαγγελεῖς σὰν ἀπάντησι στους ελάχιστους συναδέλφους ποὺ ἀντιδρῶν στὶς κινητοποιήσεις μας ἀλλὰ καὶ στὶς ἀμφιβολίες καὶ στὶς ἀντιρρήσεις ποὺ ἤδη εγείρονται γιὰ τὴν κλιμάκωσι τοῦ ἀγῶνα, τὶς οποιῶς σέβομαι, ἀλλὰ δὲν υιοθετῶ ἀναφέρω τὰ κάτωθι:

Αγωνιζόμαστε ὡς κλάδος, ὡς ανεξάρτητη ἐξουσία ἐνάντια στὴν προκλητικὴ παραβίασι τοῦ Συντάγματος ἀπὸ τὴν ἐκτελεστικὴ καὶ νομοθετικὴ ἐξουσία, ἐνάντια στὴν κατεδάφισι ὅλων τῶν κοινωνικῶν δικαιωμάτων, ἐνάντια στὴν ἰσοπέδωσι τῆς παιδείας καὶ τῆς υγείας τοῦ λαοῦ μας, ἐνάντια στὴ γενοκτονία ποὺ ἐπιχειρεῖται εἰς βάρος ὅλων μας με τὴν μείωσι τῶν μισθῶν καὶ τῶν συντάξεων σὲ ἐπίπεδα μὴ

συνεχίζεται στὴ σελ. 3

ΒΑΤΙΚΑΝΟ «ΑΓΙΑ ΡΩΜΑΪΚΗ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙΑ»

Ο γηγέτης τῆς Ρωμαιοκαθολικῆς Ἐκκλησίας Πάπας Βενέδικτος XVI ἔκανε ἐκκλήσι γιὰ τὴν δημιουργία μιᾶς **Παγκόσμιας Κυβέρνησις** καὶ μιᾶς **Παγκόσμιας Τάξις**.

Ὅπως μας πληροφορεῖ τὸ ἀγγλόφωνο

ειδησεογραφικὸ πρακτορεῖο Catholic News Service, κατὰ τὴν διάρκεια τῆς συνεδρίασις τοῦ Παπικοῦ Συμβουλίου Δικαιοσύνης καὶ Εἰρήνης, ποὺ ἐγένε τὴν Δευτέρα 3 Δεκεμβρίου 2012, ὁ Πάπας ζήτησε τὴν «Δημιουργία μιᾶς

συνεχίζεται στὴ σελ. 7

ΣΕΡΑΦΕΙΜ & ΣΕΡΑΦΕΙΜ ΟΙ ΔΥΟ ΠΡΟΤΟΜΕΣ ΝΑ ΘΥΜΙΖΟΥΝ ΤΙ;

Οι ἀρχαῖοι φιλοτεχνούσαν προτομές ἢ ἀγάλματα θεῶν γιὰ νὰ λατρεύουν. Ἀπ' αὐτοὺς οἱ μὲν ἀρχαῖοι Ἕλληνες τὰ τοποθετούσαν σὲ ναοὺς καὶ

ἐπάνω στους τάφους, οἱ δὲ Αἰγύπτιοι μέσα στους τάφους γιὰ νὰ κατοικήσῃ ἡ ψυχὴ τοῦ νεκροῦ μετὰ θάνατον, ὅπως πίστευαν.

Ἀπὸ το 544 π.Χ. επικράτησε ἡ συνθήσι νὰ ἀνεγείρονται προτομές καὶ ἀγάλματα τῶν νικητῶν στους ἀθλητικὸς ἀγῶνες καὶ ἰδιαίτερα τῆς Ολυμπίων.

συνεχίζεται στὴ σελ. 2

Η ΜΕΓΑΛΗ ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΗ που μας ἀφῆσε ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Σεραφεῖμ

Ἡ Ἐκκλησία εἶχε βιώσει καταστάσεις τραγικές. Ἀπὸ τὴν δεκαετία τοῦ 1950 ξεφύτρωσε τὸ «ἱερὸ Τάγμα τοῦ Ἁγίου Παντελεήμονα» ἢ ἀλλιῶς, τὸ γνωστὸ στους ἐκκλησιαστικὸς κύκλους «ΤΑΓΜΑ ΦΩΣΤΙΝΗ» ποὺ κατὰ τὸν π. Αὐγουστίνου Καντιώτη ἦταν «εστία μολύνσεως» (περ. ΣΠΙΘΑ).

Τὸ τάγμα «εξέλεξε» δικὸ τοῦ ἀρχιεπίσκοπο τὸν Ἰάκωβο Βαβανάτσο (13/1/1962), ὁ οἱοῖς ἀναγκάστηκε νὰ παραιτηθεῖ (25/1/1962) μετὰ ἀπὸ τὰ γεγονότα ποὺ ἔλαβαν

συνεχίζεται στὴ σελ. 5

ΟΙ ΕΛΛΗΝΕΣ ΧΡΙΣΤΙΑΝΟΙ ΜΑΘΗΤΕΣ ΑΝΗΚΟΥΝ ΣΤΗΝ ΟΡΘΟΔΟΞΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ

Τελευταία, πολλὰ δημοσιεύματα, ομιλίες, ἡμερίδες, παρεμβάσεις ἀπὸ Ἐνώσεις Θεολόγων καὶ μεμονωμένες προσωπικότητες γίνονται με θέμα **τὸ περιεχόμενο τῶν νέων Βιβλίων τῶν Ὁρθοσκευτικῶν** στὴν πρωτοβάθμια καὶ δευτεροβάθμια ἐκπαίδευσι. Ὁ νέος τύπος τοῦ μαθήματος παύει νὰ θυμίζει ὅ,τι ξέραμε παλιὰ καὶ βιωματικά μάθαμε στο Δημοτικὸ καὶ τὸ Γυμνάσιο. Τότε το

συνεχίζεται στὴ σελ. 7

ΜΙΑ ΚΡΑΥΓΑΛΕΑ ΑΝΤΙΦΑΣΗ ΤΟΥ ΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΣΥΡΟΥ

τοῦ ΣΥΛΙΑΝΟΥ
ΛΑΓΟΥΡΟΥ

Τὴ σχέσηι μπορεῖ νὰ ἔχει ὁ «ομοφυλόφιλος» Χριστὸς τοῦ Corpus Christi με εμάς τους πιστοὺς καὶ τὸν ἐπίσκοπο Σύρου; Πριν πάρουμε κάποια ἀπάντησι καὶ γιὰ νὰ μὴ θέσουμε σὲ ἠθικὴ βάσανο τους ἀναγνώστες μας, εἶναι ἀνάγκη νὰ ἐνημερωθῶν γιὰ ὅ,τι ἔχει προηγηθεῖ.

Προ ἐτῶν ἔκαμε τὴν ἐμφάνισή του ἓνα ἐντύπο με τὸν τίτλο: «TIMES IN KOLONAKI» ποὺ κυκλοφοροῦσε στα περίπτερα

συνεχίζεται στὴ σελ. 5

ΣΗΜΑΔΙΑ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ ΣΤΗΝ ΤΟΥΡΚΙΑ

Τὸ σκάνδαλο τῆς ἀνακαίνισις τοῦ τζαμιοῦ

Στὶς 25 Αὐγούστου τοῦ 2011 ξεσποῦσε στὴν Τουρκία, (εφημερίδα Ζαμάν 25/8/2011), ἓνα μεγάλο «σκάνδαλο» (ὅπως χαρακτηρίστηκε), τῆς ἀνακαίνισις τοῦ τζαμιοῦ τῆς πόλης Ἀλάτσατα κοντὰ στὴν Σμύρνη.

Τὸ τζαμί αὐτὸ, ὅταν ζούσαν ἐκεῖ οἱ Ἕλληνες, ἦταν ἐκκλησία ἀφιερωμένη στον ἅγιο Κωνσταντῖνο. Λόγω τῶν ἐκτεταμένων φθορῶν ποὺ εἶχαν παρουσιασθεῖ τὰ τελευταία χρόνια, ἡ τοπικὴ διοίκησι ἀνέθεσε σὲ ἓνα ἐδικὸ συνεργεῖο νὰ κάνει τὶς ἐργασίες ἀνακαίνισις. Τὸ τουρκικὸ ὅμως συνεργεῖο ἀντὶ νὰ ἀνακαίνισῃ τὸ μουσουλμανικὸ τέμενος βρήκε καὶ ἀναστύλωσε... τὸ πεσμένο καὶ

περίτεχνο ἱερὸ τέμπλο τοῦ ναοῦ καὶ ἐστὶ ἀντὶ γιὰ τζαμί οὐσιαστικά... παρέδωσε τὴν ἑλληνικὴ ἐκκλησία ὅπως ἦταν στὴν ἀρχικὴ τῆς μορφῆ.

Τὸ γεγονὸς αὐτὸ σχολιάστηκε σὰν σκάνδαλο ἀπὸ τὰ τουρκικὰ ΜΜΕ.

Στὴ ἀριστερὴ φωτογραφία βλέπετε τὴν ἐξωτερικὴ ὄψη τοῦ τζαμιοῦ τῆς πόλης Ἀλάτσατα ποὺ ἦταν ἡ ἑλληνορθόδοξη ἐκκλησία τοῦ ἁγίου Κωνσταντῖνου, καὶ δεξιά βλέπετε πανοραμικὴ ὄψη τοῦ περίτεχνο ἱεροῦ τέμπλου τῆς ἐκκλησίας τοῦ ἁγίου Κωνσταντῖνου στα Ἀλάτσατα τῆς Ἰωνίας ποὺ ἀναστύλωσε τὸ τουρκικὸ συνεργεῖο προκαλώντας τὴν οργὴ τῶν τουρκικῶν ΜΜΕ.

μπίας. Σιγά-σιγά άρχισαν να στολίζουν διάφορα κτίρια (κυρίως τα αετώματα των ναών) και άλλα να τα τοποθετούν σε κεντρικά σημεία των πόλεων για να τιμήσουν και διατηρήσουν ζωντανή την μνήμη σημαντικών προσώπων.

Σήμερα όμως τι γίνεται;

Α) Πριν από μερικά χρόνια ο Σύνδεσμος Εθελοντών Αιμοδοτών Λάρισας έστησε μια χάλκινη προτομή του Σεραφείμ Ορφανού (μοιχεπιβάτη δεσπότη Λάρισας 1974-1989) μπροστά στην πόρτα του επισκοπείου γιατί, σαν εθελοντής αιμοδότης, είχε δώσει 5-6 φορές αίμα.

Τότε πολλοί ιερείς αγανακτισμένοι σταμάτησαν να πηγαίνουν στη Μητρόπολη γιατί, όπως έλεγαν, τους θύμιζε την καταπίεση που δέχονταν όταν συνεχώς τους ζητούσε χρήματα.

Κάποια μέρα μαθεύτηκε, ότι η προτομή του εξαφανίστηκε κατά μυστηριώδη τρόπο. Οι ιερείς αισθάνθηκαν ανακούφιση. Όσες δε φορές το κοιτούσαν, περνώντας από μπροστά του, αναθεμάτιζαν την ώρα που υπέκυψαν στις πιέσεις του δεσπότη που τους ανάγκαζε να κλέβουν.

Τα περιστατικά είναι πολλά. Σήμερα θα αναφερθούμε σ' ένα μόνο: Ιερέας ανακοίνωσε στο εκκλησιαστικό συμβούλιο ότι ο δεσπότης του ζήτησε 1.000.000 δρχ. Ασφαλώς οι επίτροποι αντέδρασαν γιατί θεώρησαν την απαίτηση του δεσπότη παράλογη κι αδικαιολόγητη.

Περιγραφή της στιχομυθίας δεσπότη και ιερέα:

Ιερέας: Σεβασμιώτατε δεν υπάρχουν τόσα χρήματα...

Δεσπότης: Παπα-Γ... τα έχω ανάγκη, τα θέλω οπωσδήποτε.

Ιερέας: Πού να τα βρούμε...

Δεσπότης: Να κόψεις το λαμό σου· να κλέψεις... Τα θέλω...

Γι' αυτό σας λέω άγιοι επίτροποι, πρέπει να πάω τα χρήματα, άλλως θα με διώξει. Ο ιερέας επέμενε αλλά οι επίτροποι αντιδρούσαν... Ο επίτροπος Σ.Μ. κάτι υποψιάστηκε και νωρίς το απόγευμα πήγε στο ναό και κρύφτηκε μέσα στο παγκάρι. Ο ιερέας κάποια στιγμή εμφανίστηκε και κατευθύν-

θηκε στο χρηματοσυλλέκτη του παγκαριού· το ξεκλείδωσε και άρχισε να ξαφρίζει τα χαρτονομίσματα. Προς το τέλος, και αφού γέμισε τις τσέπες, ο επίτροπος του άρταξε το χέρι... Το τι έγινε δεν περιγράφεται... Ο ιερέας παραλίγο να πάθει συγκοπή και κλαίγοντας είπε: Μ' έφερε – ο Σεραφείμ – από το χωριό στη Λάρισα κι από τότε μ' εκβιάζει φοβερίζοντάς μου ότι θα με ξαναστείλει στο χωριό αν δεν του δώσω ό,τι ζητάει.

Β) Προτομή του Αρχιεπισκόπου Σεραφείμ.

Τελευταία στήθηκε στο προαύλιο της Αρχιεπισκοπής Αθηνών η προτομή του μακαρίτη Αρχιεπισκόπου Σεραφείμ. Οι νεότεροι βλέποντας την προτομή του θα αναρωπιούνται τί ήταν εκείνο που ώθησε τους εμπνευστές της ιδέας αυτής ώστε να τιμηθεί σε τέτοιο βαθμό αυτός ο αρχιεπίσκοπος; Και ερευνώντας θα πληροφορηθούν ότι το μόνο «προσόν» του ήταν η μακροβιότητά του ως Αρχιεπισκόπου (25 χρόνια). Κορακοζώητο τον αποκαλούσαν. Άλλοι πάλι αποφαίνονταν πως τον ξεχασε ο Θεός· και μερικοί, που γνώριζαν τον άνδρα καλά, βεβαίωναν πως ο Θεός του παραχωρεί χρόνο μετανοίας γιατί αμάρτησε πολύ κάνοντας μεγάλη ζημία στην Εκκλησία, της οποίας τα αποτελέσματα τα βλέπουμε ολοζώντανα σήμερα ερευνώντας την ποιότητα των επισκόπων που υπήρξαν επιλογή του.

Ακατάλληλα πρόσωπα, οικονομικά σκάνδαλα, ηθικές παρεκτροπές, κενοδοξία, κοσμικότητα, λίστες Λαγκάρντ, καταπάτηση Ιερών Κανόνων και περιφρόνηση του Συντάγματος, είναι τα φαινόμενα των οποίων τις συνέπειες βιώνουμε ιδιαίτερα, ακόμη και σήμερα, εμείς οι Αγωνιζόμενοι.

Ένα άλλο κακό, που εφάρμοσε ο Σεραφείμ

Τίκας και το μμούνται σχεδόν όλοι οι δεσποτάδες, είναι το «μπαξίσι», το «λάδωμα», η εξαγορά μέσω ενημέρωσης για κατά παραγγελία «διευκολύνσεις» όπως το αποκάλυψε επίσκοπος που επισκέφτηκε τον Σεραφείμ εθιμοτυπικά και εν συντομία τα περιγράφει:

«Βρέθηκα στην Αρχιεπισκοπή. Με δέχτηκαν και κάθισα στο ιδιαίτερο γραφείο με τον γραμματέα. Στο τραπέζι υπήρχαν αποκόμματα

εφημερίδων. Εν έργεια ρουτίνας, σκέφτηκα. Σε λίγο κάποιες κινήσεις μ' έβαλαν σε υποψίες. Ο υπεύθυνος ιερέας άνοιξε το συρτάρι του. Έβγαλε ένα μάτσο

χαρτονομίσματα κι άρχισε να τοποθετεί πάνω σε κάθε δημοσίευμα χρηματικό ποσό διαφορετικό κάθε φορά.

Αφού έκανε την κατανομή έβαλε το κάθε δεματάκι σε ξεχωριστό φάκελλο.

Έριχνα πλάγιες ματιές και παρακολουθούσα. Ψιλοκουβέντιαζα, μάλιστα, και με δύο ιερείς, για να δημιουργήσω ατμόσφαιρα ανυποψίαστης συνομιλίας. Μέσα μου, όμως, έβραζα. **Κατάλαβα, πως η κατανομή ήταν το φιλοδώρημα προς τους υπηρέτες της αδέσμευτης (!) πληροφόρησης...**

Αυτές οι σκέψεις με γράπωσαν. Με έσφιξαν σαν τανάλιες. Με ακινητοποίησαν. Ένοιωσα σαν Προμηθέας Δεσμώτης, που βρισκόταν δεμένος χειροπόδαρα και τα όρνια του κατάρτωναν τα σωθικά.

Σταμάτησα να μιλάω με τους δυο ρασοφόρους. Μόνο σκεφτόμουν. Και πιεζόμουν.

Κεϊνή ακριβώς τη στιγμή πέρασε μέσα στο ιδιαίτερο γραφείο ένας δημοσιογράφος. Τον ήξερα. Με χαιρέτησε... Βημάτισε προς το γραφείο του γραμματέα. Άλλαξαν μερικές κουβέντες επίκαιρης ενημέρωσης. Ρώτησε αν υπάρχει κάτι καινούργιο για να το προωθήσει

στην εφημερίδα του. Και, μετά «εν ψυχρώ» άπλωσε το χέρι. Πήρε το φάκελλο, που του έδωσε ο αρμόδιος ιδιαίτερος γραμματέας. Τα χεϊλή του έσκασαν σε χαμόγελο. Ευχαρίστησε και φεύγοντας τσέπωσε το φάκελλο.

Σε λίγο βρεθήκαμε μόνοι οι τέσσερις ρασοφόροι, αλλά, καθώς πιστεύω, κι ο διάβολος ανάμεσά μας. Στους συνεργάτες του αρχιεπισκόπου είχε κάνει τη μεγάλη ζημιά. Τους είχε μεταποιήσει σε πράκτορες της παραπληροφόρησης. Σε φθορείς των συνειδήσεων, σε δολιοφθορείς του κυκλώματος της δημοσιογραφίας...

Τα αισθήματά μου κατέπνιγε ένα κύμα οργής. «Η δημοσιογραφία εάλω». Έχασε την ελευθερία της. Μπήκε στη σκοτεινιά της σκλαβιάς. Οι εκπρόσωποί της κυττούν το ανοιχτό χέρι. Την αντιμυσθία της πληροφόρησης. **Και διαμορφώνουν την εϊδηση ανάλογα με το «μπαξίσι», που πέφτει στην παλάμη τους...**

Φάκελλος!... Κι από πού προέρχονται αυτά τα χρήματα; Ήταν η μόνη ερώτηση, που ανέβηκε κείνη την ώρα στα χεϊλή μου αυθόρμητα... Μπήκα στο γραφείο του αρχιεπισκόπου. Είχαν όλα μέσα μου αναστατωθεί. Περιορίστηκα σε δύο λόγια, κι έφυγα (Δ.Δ. σελ. 58-69).

Αυτό το περιστατικό ήλθε σαν απάντηση σε κείνους που μας ρωτούν γιατί τα τοπικά μέσα ενημέρωσης δεν αναφέρουν λέξη για τις συγκεντρώσεις-διαμαρτυρίες που κάνουμε, ενώ για το δεσπότη αφιερώνουν ολόκληρες πολύχρωμες σελίδες ακόμη και για ένα «βήξιμό» του.

Αυτοί, που σοφίστηκαν να ανεγείρουν προτομές στους δύο Σεραφείμ, έκαναν μεγάλο κακό διότι η παρουσία των προτομών αυτών θα θυμίζει στις μελλοντικές γενιές το κακό που έκαναν στην εκκλησία.

Δεν είδαν την απροθυμία του κόσμου να προσέλθει στο τρισάγιο και τα αποκαλυπτήρια της προτομής του Σεραφείμ (6-11-12); Γιατί, παρ' όλη τη μεγάλη καμπάνια οι μόνοι που παραβρέθηκαν ήταν 16 κληρικοί και 12 λαϊκοί. Όταν δε διαβάζεται στη Λάρισα τρισάγιο για τον Σεραφείμ Ορφανό δεν πάει κανένας.

«ΟΙ 3 ΙΕΡΑΡΧΑΙ ΩΣ ΑΓΩΝΙΣΤΑΙ»

συνέχεια από την 1η σελίδα

νερό του δεν είναι το διο. Εάν κανείς μπή στο ποτάμι και σταματήσει κάπου, το νερό, που λούζει το κορμί του, δεν είναι το διο. Το νερό μιιά στιγμή τόν άγγίζει και άμέσως φεύγει και έρχεται άλλο νερό, και αυτό φεύγει και έρχεται άλλο, και ούτω καθεξής. Και έτσι, αν μείνη μιιά ώρα μέσα στο νερό, χιλιάδες φορές θά έχη αλλάξει το νερό, ενώ ο ποταμός φαίνεται ότι είναι ο διος. Αυτό συμβαίνει και με το χρόνο. Σαν ένα ποτάμι τρέχει διαρκώς. Το ένα λεπτό διαδέχεται το άλλο, ή ώρα την ώρα, ή εβδομάδα την εβδομάδα, ή μήνας το μήνα, το έτος το έτος· και έτσι περνούν τὰ χρόνια, και το νήπιο γίνεται παιδί, το παιδί νέος, ο νέος άντρας, ο άντρας γέρος άσπρομάλλης. Και ενώ όλα φεύγουν και αλλάζουν, ο χρόνος συνεχίζει το δρόμο του. Μέχρι τότε; Ο Θεός ξέρει. Χθές, σήμερα, αύριο! Το χθές είναι το παρελθόν, τὰ περασμένα χρόνια. Είναι το έτος που πριν ένα μήνα μās αποχαιρέτισε. Χθές είναι το περσινό, το προπέρσινο έτος... Και συνεχώς πηγαίνοντας προς τὰ πίσω φθάνουμε σε διάφορες χρονολογίες, που μερικές άπ' αυτές άφησαν στην καρδιά μας ζωηρές άναμνήσεις, ευχάριστες ή δυσάρεστες. Έτσι φθάνουμε στο δεύτερο παγκόσμιο πόλεμο, σε μιιά ιστορική ήμερομηνία, την 28η Οκτωβρίου 1940, όταν ή μικρά μας πατρίδα έίτε το «όχι» και άγωνίστηκε στη Βόρειο Ήπειρο για την ελευθερία. Προχωρώντας ακόμη φθάνουμε στο 1914, στον πρώτο παγκόσμιο πόλεμο. Κατόπιν στο 1912, όταν οι όρθόδοξοι λαοί τών Βαλκανίων ένωμένοι νίκησαν τους όθωμανούς και έλευθερώσαν τὰ μέρη τους από τή σκλαβιά. Εάν προχωρήσουμε ακόμη προς τὰ πίσω, θά βρεθούμε μπροστά σε άλλα γεγονότα, όπως είναι

ή Ελληνική Έπανάσταση του 1821, ή εμφάνιση του Ναπολέοντος, ή Γαλλική Έπανάσταση, ή ανεξαρτησία τής Αμερικής, ή άλωσι τής Κωνσταντινουπόλεως και τόσα άλλα, που άναφέρει ή ιστορία. Πηγαίνοντας συνεχώς προς τὰ πίσω θά φθάσουμε στο 1 μετά Χριστόν. Στο χρόνο δηλαδή που, μέσα στο βαθύ σκοτάδι του άρχαιου κόσμου, άνέτειλε το άστρο τής Βηθλεέμ, γεννήθηκε ο Χριστός, ο Σωτήρ του κόσμου. Και αν θελήσουμε να συνεχίσουμε την πορεία στα χρόνια πρό Χριστού, θά συναντήσουμε άλλα γεγονότα και πρόσωπα· θά δούμε ότι τριακόσια και περισσότερα χρόνια μιιά σημαία κυμάτιζε σ' όλο τόν κόσμο, ή σημαία τής Ρωμαϊκής αυτοκρατορίας. Θά δούμε ότι, πρό τής Ρωμαϊκής, άλλη σημαία κυμάτιζε· ή σημαία τής αυτοκρατορίας που ίδρυσε ο Μέγας Αλέξανδρος ο Μακεδών. Πρό του Μεγάλου Αλεξάνδρου θά δούμε τις βασιλείες τών Περσών, τών Βαβυλωνίων, τών Αιγυπτίων. Κι όσο πάμε προς τὰ πίσω, θά συναντήσουμε τους πιό άρχαίους λαούς του κόσμου. Θά συναντήσουμε τόν πρώτο άνθρωπο, τόν Αδάμ και τήν Εύα. Σταματᾶ εκεί ο χρόνος; Όχι. Πρό του Αδάμ και τής Εύας έγιναν άλλα γεγονότα, όπως είναι ή δημιουργία τών πλανητών, του ήλιου, τής σελήνης και τών δισεκατομμυρίων άστέρων. Μέσα στο χρόνο έγιναν όλα αυτά. Πότε ακριβώς δεν ξέρουμε. Ή έπιστήμη δεν μπορεί να καθορίση ακριβώς τή χρονολογία. Όλα δε αυτά, που συνέβησαν από τόν περασμένο χρόνο μέχρι τόν πιό άπομακρυσμένο από μās χρόνο, αποτελούν το χθές. Με το χθές άσχολείται ή ιστορία. Άλλά δεν είναι μόνο το χθές. Είναι και το σήμερα. Το τι συμβαίνει σήμερα το μαθαίνει ο

άνθρωπος από τις εφημερίδες, τὰ ραδιόφωνα και τις τηλεοράσεις. Με τί δίψα οι άνθρωποι παρακολουθούν αυτά που γίνονται σήμερα! Το χθές, τὰ περασμένα, δεν τους ενδιαφέρουν. Άλλά πρέπει να είναι βέβαιοι, ότι κ' εκείνους που θά ζήσουν ύστερα από 100 – 200 χρόνια δεν θά τους ενδιαφέρει τί κάνουν αυτοί σήμερα. Λίγοι είναι αυτοί που δεν άποροφώνται από το σήμερα, αλλά στρέφουν το βλέμμα τους προς το παρελθόν κι άνοίγουν τήν ιστορία και διαβάζουν τί έκαναν οι άνθρωποι στα περασμένα χρόνια. Οι άλλοι άνθρωποι το μυαλό τους το έχουν στο σήμερα. Σήμερα τί θά φάνε, τί θά πινουν. Σήμερα τί θά δούνε στόν κινηματογράφο και στην τηλεόραση. Σήμερα... Όλο το σήμερα. Το χθές το έχουν ξεχάσει. Έχουν ξεχάσει οι άνθρωποι αυτοί και τόν πατέρα ή τή μητέρα τους, που χθές μόλις πέθαναν. Δεν πάνε ποτέ στόν τάφο τους να κάνουν ένα τρισάγιο, ν' αφήσουν λίγα λουλούδια. Οι πεθαμένοι, λένε, με τους πεθαμένους και οι ζωντανοί με τους ζωντανούς. Το σήμερα τους ενδιαφέρει. Ούτε από πού έρχονται ούτε πού πηγαίνουν εξετάζουν. Οι πιό πολλοί ζούν το σήμερα. Όχι σαν πνευματικοί άνθρωποι, αλλά σαν ύλισται με σύνθημα: «Φάγωμεν και πίνωμεν, αύριο γάρ άποθνήσκομεν» (Ήσ. 22,13· Α' Κορ. 15,32). Χθές, σήμερα, αύριο! Υπάρχουν και άλλοι που αφήνουν το παρελθόν και το παρόν, το χθές και το σήμερα, και στρέφονται με άγωνία προς το αύριο. Τί θά γίνη; Θά έχουμε ειρήνη ή πόλεμο; Θά εμαστε καλά ή θά πέσουμε βαρεία άρρωστοι; Θά ζήσουμε με εύτυχία ή με δυστυχία; Τί θά

γίνουν τὰ παιδιά μας; ... Όλο άνησυχίες είναι. Το μέλλον τους άπασχολεί. Και έτσι βρίσκουν κατάλληλη τή στιγμή οι μάγοι και οι μάγισσες, οι άστρολόγοι και τώρα τελευταία τὰ μέντιουμ, για να πούν στους ανθρώπους αυτούς τί θά συμβή στο μέλλον. Άλλά γιατί τὰ λέμε όλα αυτά; Γιατί κάνουμε λόγο για τὰ περασμένα; Γιατί μιλάμε για το σήμερα και για το αύριο; Γιατί, όπως επαμε, μās δίνει άφορμή ο άπόστολος που διαβάζεται σήμερα, έορτή τών Τριών Ήραρχών. Ο άπόστολος μās μιλάει για ΕΝΑΝ, που και χθές υπήρχε, και σήμερα υπάρχει, και αύριο θά ύπάρχη, και θά ύπάρχη αιώνια. Οι άλλοι άνθρωποι, τὰ δισεκατομμύρια τών ανθρώπων, άλλοι από αυτούς έζησαν χθές, δηλαδή στο παρελθόν. Μερικοί άπ' αυτούς δοξάστηκαν, αλλά έπειτα κι αυτοί έσβησαν, πέθαναν, λησμονήθηκαν. Άλλοι πάλι ζούμε σήμερα, αλλά αύριο δεν θά ζούμε. Ένας τάφος μās περιμένει. Άλλοι τέλος είναι ακόμη άγέννητοι. Θά γεννηθούν αύριο, δηλαδή στο μέλλον, και θά ζήσουν ώρισμένα χρόνια, για να πεθάνουν κι αυτοί και να γίνουν χθές.

Ώ αδελφοί μου! Μέσα σ' αυτό το άδιάκοπο ρεύμα του χρόνου, που κυλάει και παρασύρει τους ανθρώπους σαν τὰ κιτρινωμένα φύλλα που πέφτουν το φθινόπωρο από τὰ δέντρα, μέσα σ' αυτό το κανάλι του χρόνου, ΕΝΑΣ παραμένει. Μένει σαν το βράχο που χτυπιέται άπ' όλες τις μεριές, άπ' όλα τὰ κύματα, άλλ' αυτός μένει άκλόνητος αιώνες αιώνων. Ο χρόνος, που οι άρχαίοι πρόγονοί μας τόν ώνόμασαν πανδαμάτορα, γιατί τὰ πάντα νικᾶ και καταστρέφει, ο χρόνος

συνέχεια στην 3η σελίδα

συνέχεια από την 1η σελίδα

ΠΡΩΤΟΔΙΚΩΝ ΚΑΤΑΓΓΕΛΕΙ

βιώσιμα στα πλαίσια δήθεν του αποκαλούμενου δημοσίου συμφέροντος το οποίο όπως φαίνεται σύμφωνα με την 668/20-2-2012 απόφαση του ΣτΕ, που έκρινε συνταγματικό το μνημόνιο σε όλα τα μέτρα του υπερισχύει του ίδιου του Συντάγματος, των άρθρων που κατοχυρώνουν τα ατομικά και κοινωνικά δικαιώματα και αγαθά και της ΕΣΔΑ.

Εδώ υπάρχει και μια αντίφαση και ειρωνεία των σοφών του ΣτΕ καθώς όλα τα μέτρα που λαμβάνονται στα πλαίσια του δημοσίου συμφέροντος για τη λειτουργία του κράτους και της κοινωνίας μας συγχρόνως τα ίδια μέτρα καταστρατηγούν, ισοπεδώνουν το δημόσιο συμφέρον και καταστρέφουν την κοινωνία μας για το καλό της οποίας εφαρμόζονται.

Αγωνιζόμαστε ενάντια στο καθεστώς κατοχής που έχουν επιβάλλει η Τρόικα, οι σύμβουλοί τους, οι αξιωματούχοι της ευρωπαϊκής ένωσης και του ΔΝΤ και οι ντόπιοι και ξένοι τραπεζίτες. **Αγωνιζόμαστε** ενάντια στην κυβέρνηση «δωσίλογων» που προσφέρουν γη και ύδωρ στους δανειστές μας εξοπλώνοντας το λαό μας με την κατάλυση

κάθε είδους εργασιακού και κοινωνικού δικαιώματός του. **Αγωνιζόμαστε** ενάντια στο φαύλο αυτό καθεστώς της δήθεν κοινοβουλευτικής δημοκρατίας το οποίο νομοθετεί ενάντια στη θέληση και βούληση του λαού υποστηρίζοντας ότι διαθέτει λαϊκή νομιμοποίηση και εντολή. **Αγωνιζόμαστε** ενάντια στη λειτουργία της βουλής οπερέτας και της κυβέρνησης «yes men» που έχουμε, που νομοθετούν πάντα με δημοκρατικό τρόπο ψηφίζοντας όλα τα μέτρα που οδηγούν στην εξόντωση το λαό μας και στη διάλυση το κράτος μας, σε ένα άρθρο, για να μην υπάρξουν αντιδράσεις και διαρροές. Αλήθεια τι δημοκρατική πρακτική που είναι αυτή. Την επικροτούμε ως δικαστική εξουσία. **Αγωνιζόμαστε** ενάντια στην ανεργία που έχει ξεπεράσει το 30%, **αγωνιζόμαστε** για τις οικογένειες των 3.000 συμπολιτών μας που αυτοκτόνησαν μην αντέχοντας την εξαθλίωση που τις οδήγησε η νόμιμη και δημοκρατικά εκλεγμένη κυβέρνησή μας. **Αγωνιζόμαστε** ενάντια στον ορυμαγδό των νέων αυτών μέτρων λιτότητας και ισοπέδωσής μας, τα οποία κατά τους

κυβερνώντες παίρνονται για το καλό μας και για να υπάρξει ανάπτυξη, όμως εδώ και δύο χρόνια συνεχώς βαθαίνει η ύφεση και δεν υπάρχει διέξοδος και τέλος, **Αγωνιζόμαστε** για την εθνική μας κυριαρχία και ανεξαρτησία. Αλήθεια μήπως δεν έχετε αντιληφθεί ότι ήδη ζούμε σε καθεστώς κατοχής, δουλείας, αποικιοκρατίας γερμανικής προέλευσης. Ποιος πιστεύει ότι είμαστε ελεύθερο και κυρίαρχο κράτος που θα δώσει ένα τέλος στην αυτοκαταστροφή του, στο φαύλο κύκλο που μας οδηγεί η προδοτική αυτή πολιτική που δήθεν υπερασπίζεται τα συμφέροντά μας ως ελληνικό κράτος και πολίτες. **Αγωνιζόμαστε** ενάντια στην

των άθλιων νόμων που ψηφίζει η βουλή αυτή των άθλιων εκπροσώπων μας οι οποίοι για άλλη μια φορά αφού υπάρπαξαν την ψήφο του λαού μας με ψευδή διλλήματα περί δήθεν καταστροφή μας αν δεν ακολουθήσουμε πιστά τις οδηγίες των δανειστών μας θεωρούν ότι έχουν τη λαϊκή νομιμοποίηση και εντολή.

Η μέχρι τώρα στάση μας και η κλιμάκωση του αγώνα μας όχι μόνο δεν είναι αντισυνταγματική και παράνομη όπως θέλουν μερικοί να πιστεύουν και να παρουσιάσουν αλλά αντίθετα υπηρετεί το λαό και το Σύνταγμα που καλούμαστε να εφαρμόσουμε. **Αγωνιζόμαστε** για να σταματήσει η προκλητική ισοπέδωση των ατομικών, κοινωνικών, εργα-

σιακών δικαιωμάτων του λαού μας. **Αγωνιζόμαστε** για την προστασία των αδύνατων. **Αγωνιζόμαστε** για να μην εξαφανιστεί η φυλή μας, το έθνος μας, η Ελλάδα μας, ο τόπος μας που τόσο ξεδιάντροπα αφανίζεται από τους δήθεν αντιπροσώπους του, από αυτούς που είναι βουτηγμένοι στη διαφθορά και στην ανομία. Ας πληροφορηθεί λοιπόν η ηγεσία μας, η Πρόεδρος του Αρείου Πάγου, ο Αντιπρόεδρος του

Αρείου Πάγου και ο Εισαγγελέας του Αρείου Πάγου καθώς και οι εκλεκτοί συνάδελφοι που διαφωνούν με τη στάση μας ότι **αγωνιζόμαστε** για όλα τα ανωτέρω. Η μόνη διέξοδος στην κρίση είναι η σθεναρή και αποφασιστική στάση μας για να τεθεί τέρμα στην καταπάτηση κάθε έννοιας δικαίου και δικαιοσύνης που βιώνουμε και για να υπάρξει μέλλον στον τόπο μας. Διαφορετικά αν πάψει να υφίσταται και ο θεσμός της δικαστικής εξουσίας, της δικαιοσύνης που τώρα τελευταία με αφορμή τις κινητοποιήσεις μας βάλλεται από παντού και κυρίως από το εσωτερικό του, την ηγεσία του αλλά και τους ίδιους τους λειτουργούς του δεν θα υπάρχει, δεν θα έχει μείνει όρθιο τίποτα πια.

Τότε ας συνεχίσουμε να μασάμε το κουτόχορτο που μας προσφέρουν τα μέσα μαζικής ενημέρωσης, οι εργολάβοι - καναλάρχεις και οι πολιτικοί πάτρωνές τους που θαυμάζουμε στη βουλή και ας συμμορφωθούμε με τις υποδείξεις.

Θέλει αρετή και τόλμη η ελευθερία.

Γιάννης Πενταγιώτης
Εισαγγελέας Πρωτοδικών

απώλεια της εθνικής μας ανεξαρτησίας, στην αμετάκλητη και άνευ όρων παραίτησή μας από την εθνική κυριαρχία στην οποία προβήκαμε στο άρθρο 14 παράγραφος 5 της δανειακής σύμβασης που υπόγραψε ο υπουργός οικονομικών το Μάιο του 2010 χωρίς την έγκριση και κύρωσή της από τη βουλή και με βάση την οποία εγκαταστάθηκαν στη χώρα μας οι εκπρόσωποι της Τρόικας και του ΔΝΤ, οι οποίοι με τις ευλογίες των πολιτικών μας συμπεριφέρονται σαν να βρίσκονται σε αποικία ή μήπως βρίσκονται. **Αγωνιζόμαστε** για να διατηρήσει ο καθένας το σπίτι του που με μόχθο και κόπο και με τις οικονομίες του έφτιαξε και αγόρασε και να μη του το πάρει η τράπεζα γιατί με την περικοπή του μισθού του δεν έχει πια τα χρήματα για να πληρώνει το στεγαστικό του δάνειο. **Αγωνιζόμαστε** για να έχουν τα παιδιά μας μέλλον σε αυτό τον τόπο και όχι να μεταναστεύουν, να μένουν άνεργα και να αμείβονται με 500 ευρώ. **Αγωνιζόμαστε** για να παραμείνουμε ελεύθεροι πολίτες με γνώμη και άποψη και όχι δούλοι, απλοί διεκπεραιωτές και εφαρμοστές

«ΟΙ 3 ΙΕΡΑΡΧΑΙ ΩΣ ΑΓΩΝΙΣΤΑΙ»

συνέχεια από την 2η σελίδα

δεν μπορεί να κάνει τίποτα σ' αυτόν. Χθές και σήμερα και εις τους αιώνες είνε ο διος. Καί αυτός είνε ο Ήσοϋς Χριστός. Άνθρωποι, πέσετε και προσκυνήστε τον! Είνε ο Θεός μας. Στο Χριστό πίστευαν οι πατέρες μας. Στο Χριστό πίστευαν οι Τρείς Ίεράρχαι, οι μεγάλοι αυτοί πατέρες τής Έκκλησίας τους οποίους τιμούμε σήμερα, και τὸ Χριστὸ κήρυξαν με ὄλη τὴ δύναμί τους και ἔφεραν στή θεογνωσία τὸν κόσμον. Καί σήμερα, πού είνε ἡ ἑορτὴ τους, οἱ Τρεῖς Ίεράρχαι μᾶς φωνάζουν· Πιστεύετε στὸ Χριστό!

Στὸ Χριστὸ πιστεύουμε κ' ἑμεῖς σήμε-
ρα. Στὸ Χριστὸ θὰ πιστέψουν αὔριο καὶ οἱ νέες γενεές πού θ' ἀκολουθήσουν. Ο Χριστὸς είνε ὁ βράχος τῶν αἰώνων. Ὅποιος πιστεύει στὸ Χριστὸ με ὄλη του τὴν καρδιά, είνε σὰ νὰ ἔχη τὸ σπίτι του χτισμένο πάνω στὸ βράχο. Ἄς πέσουν πάνω του ὅλα τὰ ποτάμια. Ἄς ὀρμήσουν πάνω του ὅλα τὰ κύματα. Ἄς τὸν πολεμήσουν ὅλοι οἱ δαίμονες. Ὁ ἄνθρωπος πού πιστεύει στὸ Χριστὸ είνε ἀσφαλής. Ο Χριστὸς «χθές καὶ σήμερον ὁ αὐτὸς καὶ εις τοὺς αἰῶνας» (Ἐβρ. 13,8).

Ἀπὸ τὸ βιβλίον «Ἀπόστολος» 1973

Η ΕΝΝΟΙΑ ΤΟΥ ΕΘΝΟΥΣ ΣΤΗΝ ΑΓΙΑ ΓΡΑΦΗ

Σκοπός του σημειώματος τούτου είναι να προστεθεί ακόμα μια φωνή άμυνας στην αφηνιασμένη παγκοσμιοποίηση η οποία στο διάβα της δεν αφήνει τίποτα όρθιο (ιερό και όσιο) αφού αυτός, είναι ο σκοπός της με τα όργανα των σκοτεινών δυνάμεων (Νέα Τάξη, Μασωνία, Πλουτοκρατία, Αθεΐα κ.λ.π.). Τα έθνη θα υπάρχουν στο σχήμα του κόσμου τούτου και θα εκζητούν τον Κύριο μέχρι τη συντέλεια!

Ο αντίποδας και μάλιστα ο μοναδικός στην αντιμετώπιση του κακού διαχρονικά δεν είναι άλλος παρά η Αγία Γραφή.

Στη συνέχεια θα μεταφέρουμε από "Το Ευαγγέλιο στη Γλώσσα του Λαού" του σεϊμνηστου Νικ. Ψαρουδάκη, αρκετά σημεία - χωρία της Καινής Διαθήκης για το σπουδαίο αυτό θέμα.

Από τις πράξεις των Αποστόλων Κεφ. 17 στίχος 26. «Αυτός δημιούργησε όλα τα έθνη των ανθρώπων από ένα αίμα, να κατοικούνε σ' όλη τη γη και όρισε τις εποχές της δράσεως του κάθε έθνους και τα σύνορα της κατοικίας του».

Κεφ. 10 στίχος 34-35. «Άνοιξε το στόμα του ο Πέτρος και είπε: Τώρα καταλαβαίνω πως πραγματικά ο Θεός δεν είναι προσωπολήπτης, άλλ' όποιος σε κάθε έθνος είναι ευσεβής και δίκαιος, είναι δεκτός κοντά του». Στο ίδιο κεφάλαιο στ. 45 διαβάζουμε: Κι απορήσανε οι προερχόμενοι από τους Ιουδαίους πιστοί, που είχανε έρθει μαζί με τον Πέτρο, για το γεγονός πως η δωρεά του Αγίου Πνεύματος ξεχύθηκε και στα έθνη».

Κεφ. 11 στ. 18. Σαν τ' ακούσανε αυτά, ησυχάσανε και δοξάσανε το Θεό λέγοντας: «Και στους εθνικούς λοιπόν ο Θεός έδωσε τη μετάνοια για να ζήσουν».

Σημεία των Πράξεων που αναφέρονται στο Ιουδαϊκό έθνος.

Κεφ. 24 στ. 10. «Τότε ο Παύλος, αφού του έκανε νεύμα ο ηγεμόνας να μιλήσει, είπε: «Επειδή γνωρίζω πως από πολλά χρόνια είσαι δικαστής στο Έθνος αυτό, απολογούμαι γι' αυτό που με κατηγορούν, με μεγαλύτερη εμπιστοσύνη».

Κεφ. 26 στ. 4. «Τη ζωή μου από τα μικρά νεανικά μου χρόνια, πως την πέρασα ανάμεσα στο Έθνος μου στην Ιερουσαλήμ, την γνωρίζουν όλοι οι Ιουδαίοι».

Κεφ. 10 στ. 22. «Του λένε: «Μας έστειλε ο εκατόνταρχος Κορνήλιος. Αυτός είναι άνθρωπος δίκαιος με φόβο Θεού και με μεγάλη εκτίμηση απ' όλους τους Ιουδαίους. Αυτός λοιπόν πήρε οδηγίες από έναν άγιο άγγελο να σε καλέσει στο σπίτι του και ν' ακούσει αυτά πούχεις να του πεις».

Κεφ. 10 στ. 28. «... και τους λέει: «Ξέρτε πως είναι απαγορευμένο σ' ένα Ιουδαίο να κάνει παρέα ή να πλησιάσει άνθρωπο άλλης φυλής. Μα εμένα ο Θεός μου είπε καθαρά, κανένα άνθρωπο να μη θεωρώ μολυσμένο ή ακάθαρτο...». Στο σημείο αυτό φαίνεται καθαρά η εθνικιστική στάση...

Θα συνεχίσουμε συν Θεώ την παρουσίαση και άλλων στοιχείων για την έννοια του Έθνους από την Καινή Διαθήκη (Κ.Δ.) και τούτου διότι ούτε την κατάργηση θέλει ο Θεός (παγκοσμιοποίηση), ούτε τη "θεοποίηση" του, ούτε την εκμετάλλευσή του από το πολιτικοκοινωνικό κατεστημένο όπου γης...

Χαράλ. Γρ. Κοντός
τ. καθ. Τ.Ε.Ι. - Δικηγόρος

ΑΓΩΝΑΣ

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ
ΤΩΝ ΑΓΩΝΙΖΟΜΕΝΩΝ
ΛΑΡΙΣΑΙΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ
ΑΡΙΘΜ. ΦΥΛΛΟΥ 188
ΚΩΔ. ΥΠ. 1603
ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ 2013
Ιδιοκτήτης - Εκδότης
- Διευθυντής
Τριαντάφυλλος Ι. Τσιοπίπουλος

ΣΥΝΤΑΣΣΕΤΑΙ ΑΠΟ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Γραφεία: Αιόλου 20 & Αστροναυτών, Τ.Κ. 41221 Λάρισα

Τηλ. & Φαξ: 2410 55-11-13

Εκδίδεται με προαιρετικές προσφορές

ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ ΔΩΡΕΑΝ

www.agonas.org
info@agonas.org

ΔΥΟ ΜΙΚΡΕΣ ΒΡΑΧΟΝΗΣΙΔΕΣ ΚΡΥΒΟΥΝ ΤΟ ΜΥΣΤΙΚΟ

Λίγο πριν φύγει το 2012 είχαμε και δεύτερο επεισόδιο μέσα σε τρεις μήνες στην περιοχή των Ιμίων μετά από τον εμβολισμό της ακταιωρού του Λιμενικού από σκάφος της τουρκικής Ακτοφυλακής τον περασμένο Σεπτέμβριο (26-9-12).

Το πρωί της 26^{ης} Δεκεμβρίου είχαμε μια «μίνι» ναυμαχία, όταν ελληνικά αλιευτικά σκάφη, από την Κάλυμνο και Πέρα, ρίξαν τα συνεργά τους για ψάρεμα. Τότε εμφανίστηκαν τουρκικά σκάφη της Ακτοφυλακής και τους ζήτησαν να αποχωρήσουν γιατί ψάρευαν – όπως δήλωσαν – «στα τουρκικά χωρικά ύδατα!».

Οι ψαράδες κάλεσαν σε βοήθεια σκάφος του Λ.Σ./Ακτοφυλακής το οποίο έσπευσε στην περιοχή. Στη συνέχεια τα δύο τουρκικά σκάφη άρχισαν να κάνουν επικίνδυνους ελιγμούς ανάμεσα στα ελληνικά αλιευτικά, όταν κατέφθασε και άλλο τουρκικό σκάφος. Και τα τρία μαζί προσπάθησαν να εμβολίσουν το ελληνικό, με αποτέλεσμα, αυτό να αποχωρήσει μαζί με τα αλιευτικά μας, αφού δεν υπήρχε στην περιοχή άλλο ελληνικό σκάφος για να τα προστατέψει.

Αυτά τα τελευταία γεγονότα φέρανε στη μνήμη μας την 30^η Ιανουαρίου 1996 (συμπληρώνουμε 17 χρόνια) που έφεραν την Ελλάδα και την Τουρκία στα πρόθυρα σύρραξης για μια βραχονησίδα αλλά και για τον «περιεργό» θάνατο των Τούρκων κομάντος της νύχτας εκείνης μετά από λίγες μέρες.

ΙΣΤΟΡΙΚΑ

Στις 29 Δεκεμβρίου 1995 το υπουργείο εξωτερικών της Τουρκίας διατύπωσε και επισήμως τη θέση του προς την ελληνική πρεσβεία στην Άγκυρα, ότι τα Ιμια αποτελούν «εσωτερικό τμήμα της τουρκικής επικράτειας» και είναι εγγεγραμμένα στο τουρκικό κτηματολόγιο της περιφέρειας Κουγκλά της νομαρχίας Αλικαρνασσού (Bodrum).

Την Κυριακή 28/1/1996 το παράκτιο περιπολικό «ΠΑΝΑΓΟΠΟΥΛΟΣ II», κατά τη διάρκεια περιπολίας του στην περιοχή των Ιμίων στις 8.10, εντοπίζει στη βραχονησίδα τουρκική σημαία, αφού την ελληνική που υπήρχε την είχαν κατεβάσει ενωρίτερα Τούρκοι δημοσιογράφοι της εφημερίδας «Χουριέτ» σπάζοντας τον ιστό και παίρνοντάς την μαζί τους. Ακολουθεί εντολή του υπουργείου Εθνικής Άμυνας και το περιπολικό «ΑΝΤΩΝΙΟΥ» Ρ 256, περί τις 10.30, υποστέλλει την τουρκική σημαία αντικαθιστώντας την με την ελληνική.

Οι συσκέψεις στρατιωτικών και πολιτικών είναι συνεχείς γιατί οι Τούρκοι προκαλούσαν. Το μεσημέρι της δευτέρας 29/1/1996 στο υπουργείο εξωτερικών της Τουρκίας καλείται ο Έλληνας πρεσβευτής Δημ. Νεζερίτης, όπου του επιδίδεται νέα ρηματική διακοίνωση στην οποία αμφισβητούσαν την ελληνικότητα των βραχονησίδων Ιμια, λόγω υπάρχουσας νομικής ασάφειας στο Αιγαίο, με νησιά, νησίδες και βραχονησίδες.

Οι ημέρες ήταν φορτισμένες και οι συσκέψεις και οι τηλεφωνικές επικοινωνίες των Ελλήνων υπουργών και στρατιωτικών με τους αντίστοιχους Αμερικανούς και Νατοϊκού συνεχίζονται. Την Τρίτη 30/1/1996, τρία λεπτά πριν τα μεσάνυχτα (23.57), το «ΓΕΝ» διατάζει τον απόπλο του συνόλου των πλοίων του στόλου, σε εφαρμογή μέτρων ενισχυμένου συναγερμού.

Τετάρτη 31 Ιανουαρίου 1996.

Η κρίση έχει κορυφωθεί. Στις 1.00 μετά τα μεσάνυχτα πραγματοποιείται στο γραφείο του Πρωθυπουργού στη Βουλή σύσκεψη του Κυβερνητικού Συμβουλίου Εξωτερικών και Άμυνας (ΚΥΣΕΑ). Οι πληροφορίες φθάνουν συγκεχυμένες και η ενημέρωση γίνονταν μέσω σημειώματος καθώς η σύσκεψη δεν γίνονταν στο κέντρο επιχειρήσεων στο υπόγειο του Γενικού Επιτελείου αλλά στη

Βουλή (...). Και στις 3.35 πρωινή η Εθνική Υπηρεσία Πληροφοριών (ΕΥΠ) ενημερώνει τον Πρωθυπουργό Σημίτη για δήλωση του Τούρκου υπουργού Εξωτερικών περί αποβίβασης Τούρκων καταδρομέων στη Δυτική Ίμια.

Στις 4 π.μ. ο Ρίτσαρντ Χόλμπρουκ – βοηθός υπουργός εξωτερικών ΗΠΑ – επιβεβαιώνει την κατάληψη της βραχονησίδας, διαβιβάζοντας παράλληλα το τουρκικό τηλεσίγγραφο που έλεγε: Σε περίπτωση προσβολής των Τούρκων κομάντος, αυτό θα σημαίνει αυτομάτως ολοκληρωτικό πόλεμο.

Τα ελληνικά πλοία που βρίσκονταν γύρω από τα Ιμια παρακολουθούσαν την απόβαση των πάνοπλων Τούρκων κομάντος που έστηναν πυροβολεία και έπαιρναν θέσεις για απόκρουση πιθανής επίθεσης των ελληνικών δυνάμεων. Ο τότε αρχηγός ΓΕΕΘΑ Ναύαρχος Λυμπέρης επικοινωνεί με τον Πρωθυπουργό Σημίτη, που βρίσκονταν στη Βουλή σε διαρκή συνεδρίαση με τον αρχηγό των Ενόπλων Δυνάμεων και τους συναρμόδιους υπουργούς, και του λέει: «**Δώστε μου εντολή να ισοπεδώσω μέσα σε λίγα λεπτά τα Ιμια. Έχουμε τεράστια δύναμη πυρός με τα πλοία μας**». Ο Σημίτης μένει για λίγα λεπτά αναποφάσιστος. Το ελληνικό ελικόπτερο ΑΘ-212 ASW με τους αξιωματικούς του ναυτικού Βλαχάκη, Καραθανάση και Γιαλοψό πετάει πάνω από τα Ιμια, φωτίζοντας τις θέσεις των Τούρ-

ρωση της άσκησης άρχισε να χάνει ύψος με αποτέλεσμα τη σφοδρή πρόσκρουσή του στη θάλασσα. Οι πρώτες πληροφορίες μιλούσαν για έκρηξη του ελικοπτέρου στον αέρα: άλλες για ήχους από πυροβόλο όπλο. Πάντως γεγονός είναι ότι κανείς από τους 9 δεν σώθηκε. Σκοτώθηκαν όλοι.

Έχουν περάσει δύο μήνες από τη μυστηριώδη πτώση του ελικοπτέρου και σε δύο συμβάντα, με διαφορά δύο ημερών μεταξύ τους, δύο κομάντος από τους εναπομείναντες της ομάδας των Ιμίων θα χάσουν τη ζωή τους σε αυτοκινητιστικά δυστυχήματα.

Ήδη από τους 12 κομάντος έχει απομείνει στη ζωή μόνο ο επικεφαλής λοχαγός της ομάδας Zeki Sen ο οποίος μετά από μερικά χρόνια «περιπλάνησης» επιστρέφει στην Τουρκία το Μάιο του 2003 όπου και δολοφονείται το ίδιο έτος (6/5/2003) από τρεις νεαρούς, οι 2 παιδιά γονέων τους τουρκικής ΚΥΠ, που συλλαμβάνονται, φυλακίζονται και μετά από τρία χρόνια αποφυλακίζονται.

Το μοιραίο λάθος των Τούρκων κομάντος ήταν ότι, επιστρέφοντας στη βάση τους άρχισαν να μιλούν στους δημοσιογράφους. Στο «βαθύ τουρκικό κράτος» δεν άρεσε αυτό, και ίσως αποφάσισε την εξόντωσή τους γιατί είχαν δει, ζήσει και ακούσει πολλά για την επιχείρηση «Ιμια», κι έπρεπε να τους κλείσουν το στόμα. Φαίνεται ότι εμπλέκονταν στην υπόθεση στρατιωτικές και διπλωματικές υπηρεσίες των ΗΠΑ, Τουρκίας και NATO στην Ανατολική Μεσόγειο.

Έτσι, αυτή η σκοτεινή ιστορία με τους κομάντος, που οι Τούρκοι τους χαρακτήριζαν «ήρωες των Ιμίων», έληξε κάτω από αδιευκρίνιστες συνθήκες δεδομένου ότι κι αυτά τα Μ.Μ.Ε. απέφυγαν επιμελώς ν' ασχοληθούν με τα γεγονότα αφήνοντάς τα να τα καλύψει το «μυστήριο» της τουρκικής (;) πολιτικής.

ΓΙΑΤΙ «ΕΘΑΨΑΝ»

ΤΟ ΣΧΕΔΙΟ ΒΡΑΧΟΝΗΣΙΔΩΝ

Το 1994 ο τότε υφυπουργός Άμυνας Μανώλης Μπεντενιώτης εκπόνησε ένα προχωρημένο σχέδιο μεγάλης εθνικής σημασίας που μάλιστα είχε τύχει και την έγκριση του τότε πρωθυπουργού Ανδρέα Παπανδρέου, του υπουργού Εξωτερικών Καρ. Παπούλια και του υπουργού Άμυνας Γερ. Αρσένη.

Το σχέδιο προέβλεπε την τακτική επίσκεψη εθελοντών (μελών του Συνδέσμου Αποφοίτων Σχολών Υπαξιωματικών Πολεμικού Ναυτικού) με υλικά και γεννήτριες σε βραχονησίδες του Ανατολικού Αιγαίου και των Δωδεκανήσων, προκειμένου να στήνουν σιδερένια υψηλά κοντάρια όπου θα υψωνόταν μεγάλοι μεγέθους ελληνική σημαία, να κτίσουν από ένα παρεκκλήσι σε κάθε νησί ή βραχονησίδα, να φυτέψουν δένδρα και φυτά που θα μπορούσαν να ευδοκιμήσουν αλλά και να εγκαταστήσουν ζώα και πουλιά, δημιουργώντας έτσι μια έντονη παρουσία μοναδικών οικοσυστημάτων και προκαλώντας το ενδιαφέρον οικολογικών και περιβαλλοντικών οργανώσεων, όπως η Greenpeace και άλλες, ώστε να ζωντανέψουν τα νησιά και βραχονησίδες.

Τα υλικά άρχισαν να συγκεντρώνονται από δωρεές, το δε Πολεμικό Ναυτικό διέδινε εντολή στον Ναύαρχο Λυμπέρη να μην χτυπήσει και την επομένη θα πει στην Ελληνική Βουλή το περίφημο «Ευχαριστώ τους Αμερικανούς». Κάπου εκεί τελειώνει η κρίση στα Ιμια.

Η ΤΥΧΗ ΤΩΝ ΤΟΥΡΚΩΝ ΚΟΜΑΝΤΟΣ

Οι Τούρκοι κομάντος μπαίνουν πάλι στα φουσκωτά τους και επιστρέφουν στα παράλια της Τουρκίας. Εκεί τους αποθεώνουν, αλλά 17 ημέρες μετά, στις 16/2/1996, θα πραγματοποιηθεί εκπαιδευτική άσκηση, ονομαζόμενη ynus, στον κόλπο της Μαρμαρίνης. Ένα ελικόπτερο τύπου S-70 A Black Hawk απογειώνεται από το ναύσταθμο του Akzaj και μεταφέρει 9 από τους 12 Τούρκους κομάντος που συμμετείχαν στην απόβαση των Ιμίων. Λίγα λεπτά πριν την ολοκλή-

Πριν ακόμη πάρει ευρεία προβολή το πρόγραμμα, εκατοντάδες αιτήσεις – Ελλήνων και ξένων ενδιαφερομένων να κατοικήσουν στις βραχονησίδες – έφτασαν στο γραφείο του Μ. Μπεντενιώτη.

Ο υφυπουργός Άμυνας κ. Μπεντενιώτης είχε ετοιμάσει ένα πλήρη φάκελλο με σχέδια και πρόγραμμα το οποίο υπέβαλε στο υπουργείο Εθνικής Οικονομίας ώστε, προωθώντας το στην Ε.Ε., να τύχει και Κοινοτικής χρηματοδότησης.

Στις αρχές του 1996 ανέλαβε Πρωθυπουργός ο κ. Σημίτης (18-1-96) ο οποίος αμέσως κατάργησε τη μία θέση υφυπουργού Άμυνας, και για να μην πουν ότι παρόπλισε τον Μπεντενιώτη (η Κυβέρνηση της Τουρκίας είχε θέσει θέμα και τα μέσα ενημέρωσης είχαν ξεσηκωθεί για τον εποικισμό των νησιών και βραχονησίδων) τον μετακίνησε στο υπουργείο Εθνικής Οικονομίας ως υφυπουργό αρμόδιο για τις διεθνείς οικονομικές σχέσεις. Τότε ο υφυπουργός ζήτησε να πληροφορηθεί για τον φάκελλο που ο ίδιος είχε υποβάλλει, τί έγινε. Με έκπληξη διαπίστωσε ότι **χάθηκε** και δεν υπήρχε πουθενά...

Ε, δεν ήταν φυσικό μετά απ' όλα αυτά να εμφανισθούν τα Ιμια και οι «γκρίζες ζώνες»; Αν το σχέδιο είχε υλοποιηθεί, σήμερα δε θα μπορούσε κανένας να αμφισβητήσει το εύρος της υφαλοκρηπίδας τους, κι ας είχαν έστω και έναν μόνιμο κάτοικο. Ούτε θα μπορούσε καν να διανοηθεί η Άγκυρα να θέσει θέμα «γκρίζων ζωνών» σε νησιά ή βραχονησίδες με ελληνική παρουσία (εκκλησίες, ελληνικές σημαίες, καλλιέργειες, πρόχειρα λιμάνια κ.α.).

ΓΙΑΤΙ ΤΑ ΙΜΙΑ;

Ο στρατηγός ε.α. Γεώργιος Ανυφαντής σε μια συγκλονιστική συνέντευξή του αποκάλυψε, ότι το επεισόδιο στα Ιμια δεν είναι τυχαίο· έγινε γιατί κάτω από τις βραχονησίδες **υπάρχει όσμιο, πολύς χρυσός αλλά και κόκκινος υδράργυρος**.

Το όσμιο είναι το δεύτερο κατά σειρά ακριβότερο μέταλλο, με ατομικό αριθμό 76 και ατομικό βάρος 190,2. Ανήκει στην ομάδα του λευκόχρυσου και είναι ένα από τα σκληρότερα στοιχεία που βρίσκονται στη φύση και χρησιμοποιούνται – και ο κόκκινος υδράργυρος – στη βιομηχανία των πυρηνικών. Για τις χημικές του ιδιότητες χρησιμοποιείται ιδιαίτερα στους δορυφόρους.

Επίσης υποστήριξε, ότι ο διευθυντής του 2^{ου} Ε.Γ. του Γ.Ε.Σ. στρατηγός Στ. Νταϊλάκης του έδειξε μια φωτοτυπία δορυφορικής φωτογραφίας αμερικανικού δορυφόρου η οποία απεικόνιζε όλο το Αιγαίο.

Το Επίκεντρο της έρευνας των φωτογραφιών ήταν τα πετρέλαια του Αιγαίου. Στο νοτιοανατολικό άκρο υπήρχε μια σκούρα κηλίδα. Οι αναλύσεις της έδειξαν ότι υπάρχουν πολύτιμα μέταλλα κ.α. τα οποία εντοπίζονται κυρίως στην περιοχή των Ιμίων.

Στο βιβλίο του «ΑΝΘΡΩΠΟΙ ΚΑΙ ΕΠΙΣΤΗΜΗ» γράφει: Στα Ιμια υπάρχουν μεγάλες ποσότητες Οσμίου που στην αγορά ένα κιλό του κοστίζει όσο 7.500 κιλά χρυσό γιατί είναι σπάνιο μέταλλο και το έχουν ανάγκη όλες οι χώρες. Σε πολύ μικρές ποσότητες μπορεί κανείς να το βρει στη Βόρειο – Νότιο Αμερική και στη Ρωσία. Ψήγματα δε υπάρχουν στο Βόρνεο.

Να γιατί έστησαν οι Αμερικανοί την παγίδα με το επεισόδιο στις βραχονησίδες των Ιμίων βάζοντας τους Τούρκους να διεκδικούν «γκρίζες ζώνες» και να απαιτούν επανεξέταση των συνθηκών που ρυθμίζουν το καθεστώς του Αιγαίου. Και επειδή κανένας πόλεμος δεν γίνεται για τα μάτια της «ωραίας Ελένης» αλλά για εφήμερα οικονομικά συμφέροντα όπως εδώ στα Ιμια (**όσμιο, κόκκινος υδράργυρος, χρυσός**), γι' αυτό και θα συνεχίσουν οι άνθρωποι να αναζητούν «ΚΡΥΜΜΕΝΑ ΜΥΣΤΙΚΑ» αλληλοσπαραζόμενοι, μέχρι να έλθουν εις εαυτόν και πουν, σαν τον άσωτο του Ευαγγελίου: «αναστάς πορεύσομαι προς τον πατέρα μου...» (Λουκά 15, 18).

Οι τρεις ήρωες που περιμένουν δικαίωση

Η ΜΕΓΑΛΗ ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΗ

που μας άφησε ο Αρχιεπίσκοπος Σεραφεΐμ

συνέχεια από την 1η σελίδα

χώρα και τα σκάνδαλα που ήρθα στη δημοσιότητα, συγκλονίζοντας το πανελλήνιο.

Με την εκλογή του Καβάλας Χρυσόστομου, του Ιερωνύμου Κοτσώνη ως αρχιεπισκόπων και την ανάδειξη νέων πνευματικών και ηθικών αρχιερέων η κατάσταση άρχισε να ομαλοποιείται.

Το «Τάγμα» όμως είχε γερές ρίζες, και με την βοήθεια των γνωστών κύκλων δεν άργησε να πάρει τα πάνω του. Έφερε τότε τον, από Ιωαννίνων, Σεραφεΐμ ως αρχιεπίσκοπο, ο οποίος στη συνέχεια έδωσε 12 αγίους επισκόπους, και θα ακολουθούσαν άλλοι 15, εάν δεν άλλαζε η πολιτική κατάσταση. Ακολούθησε η «τακτοποίηση» ανθρώπων με χονδρό φάκελο

και εκ του «Τάγματος Φωστήνη». Ένας από αυτούς ήταν και ο βενιαμίνης πατέρας Παντελεήμων Μπεζενίτης - πρώτα Ζακύνθου και μετά Αττικής, το δεξί χέρι του Χριστοδούλου - που, εκτός των άλλων, είχε offshore εταιρείες και μερικά εκατομμύρια για τα γεράματα.

Ο αρχιεπίσκοπος Σεραφεΐμ και η παρέα του «δούλεψαν» σκληρά για να φέρουν την Εκκλησία σ' αυτό... το κατόντημα. Μετλήσαν τέτοια μέσα, ώστε ο μακαριστός αρχιεπίσκοπος Χριστόδουλος να αναφωνήσει στην Σύνοδο της Ιεραρχίας (18-19/2/2005) με το γνώριμο «συγκινητικό» ύφος: «**Είμαστε ένοχοι για φιληδονία και φιλαργυρία**» και «**Μετατρέψαμε τις Μητροπόλεις μας σε «θερμοκήπια αθλιότητων»**».

Δικαιολογημένη η αγανάκτησή του, αλλά τί έκανε γι' αυτό; Τίποτε.

Και φθάσαμε στο σήμερα, όπου μητροπολίτες «ΚΡΟΙΣΟΙ» προκαλούν την κρίση συνείδησης των πιστών και τον σκανδαλισμό των ανθρώπων με τις αθλιότητές τους που καθημερινά δημοσιεύονταν σε εφημερίδες και περιοδικά με πηχιαίους τίτλους και υπότιτλους:

«**Τα χρυσά ράσα**» 2/12/12

«Το ΣΔΟΕ «εξομολογεί» δέκα ιεράρχες» και υπότιτλο

«Υπόπτες καταθέσεις εκατομμυρίων στους τραπεζικούς τους λογαριασμούς»

«Νέες αποκαλύψεις για μαύρο χρήμα αναμένεται να συγκλονίσουν τον χώρο της Εκκλησίας, καθώς, σύμφωνα με διασταυρωμένες πληροφορίες, δέκα μητροπολίτες ελέγχονται από το ΣΔΟΕ για την εισοδηματική και περιουσιακή τους κατάσταση, αφού στους λογαριασμούς τους βρέθηκαν ποσά καταθέσεων που ξεπερνούν...».

«**Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΠΟΥ ΠΡΟΙΚΙΣΕ ΤΗ ... ΦΑΜΙΛΙΑ ΤΟΥ**».

«Υπάρχουν καταγγελίες για καταθέσεις του μητροπολίτη στην Ελλάδα και το Εξωτερικό!

Θα ανοίξουν τραπεζικοί λογαριασμοί ακόμα και προσώπων του

στενού συγγενικού του περιβάλλοντος, οι οποίοι φέρονται να έχουν 8 ακίνητα και ο ίδιος 5 ακίνητα».

Καταγγελίες λένε: «Από τότε που ήρθε στη Μητρόπολη... ζητάει από τους Ιερείς υπέρογκα ποσά, τα οποία του καταβάλλουμε αδιάζοντα τα **παγκάρια των Εκκλησιών**...»

Αλοιμένο στον Ιερέα που δεν θα ανταποκριθεί στις απαιτήσεις του δεσπότη... Τα χρήματα από τους προϊσταμένους των νεκροταφείων έρχονται κάθε μήνα στα χέρια του δεσπότη σε σχήμα **ΤΟΥΒΛΟΥ**. Από τα δέκα εξωκλήσια τα κουβαλάμε με τα **τσουβάλια**».

«**Δύο Μητροπολίτες με καταθέσεις ΣΟΚ - που πυροδοτούν υποψίες**» (18/11/12)

«Δύο μητροπολίτες του λε-

κανοπεδίου Αττικής βρίσκονται στο στόχαστρο του ΣΔΟΕ για υπεξαίρεση εκατομμυρίων ευρώ από τις μητροπόλεις τους... Κλιμάκιο του Σώματος πραγματοποιεί εξονυχιστικό έλεγχο στους τραπεζικούς λογαριασμούς τους, καθώς από τα πρώτα στοιχεία φαίνεται ότι υπάρχουν καταθέσεις που υπερβαίνουν τα 5.000.000 ευρώ, τις οποίες, ως τώρα, δεν μπορούν να δικαιολογήσουν...».

Ρεπορτάζ εφημερίδας (27-1-13)

«**Πολλοί μητροπολίτες έβγαλαν έξω μαύρα λεφτά!**»

«Δυστυχώς... Μαμωνάς έκανε το θαύμα του. Εξαχρείωσε λειτουργούς του Υψίστου.

Τα ονόματα πολλών μητροπολιτών φιγουράρουν σε λίστες με Έλληνες που έβγαλαν έξω λεφτά, χωρίς να δικαιολογούνται σύμφωνα με τις φορολογικές του δηλώσεις... Ήδη από το υπουργείο Οικονομικών έχουν κληθεί να δώσουν εξηγήσεις... **Οι εμπλεκόμενοι είναι ιεράρχες υπέρνω υποψίας**. Έτσι και δημοσιευθούν τα ονόματά τους, θα γίνει σεισμός...».

Και θα κλείσουμε με ένα ... δημοσίευμα από τα «ΕΝΟΧΛΗΤΙΚΑ» (9-12-12).

«**Δώδεκα Ευαγγέλια σε ρυθμό ... Κούριερ!**»

«Το περιστατικό διηγούνται ιερείς που ανήκουν στον μητροπολίτη, του οποίου το όνομα «παίζει» πολύ σε αυτούς που - υποτίθεται - ελέγχονται από το ΣΔΟΕ. Λένε πως ο εν λόγω μητροπολίτης κάθε Μεγάλη Πέμπτη έχει έναν στόχο: να διαβάσει ένα ευαγγέλιο από τα δώδεκα σε ισάριθμους ναούς της μητρόπόλεις του! Οι ναοί περιμένουν με το ρολόι στο χέρι, ο μητροπολίτης τρέχει σαν τον ... κούριερ για να προλάβει και τελικά ο στόχος επιτυγχάνεται. Ποιος στόχος; Να μείνουν όλοι ικανοποιημένοι. Και κυρίως ο μητροπολίτης, που απαιτεί να παραλάβει τον **σχετικό φάκελο** με τις ευχαριστίες των ιερέων για την τιμή που τους έκανε!».

Συνέχεια στο επόμενο

ΜΙΑ ΚΡΑΥΓΑΛΕΑ ΑΝΤΙΦΑΣΗ

ΤΟΥ ΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΣΥΡΟΥ

συνέχεια από την 1η σελίδα

του Κολωνακίου, των Κυκλάδων και αλλαχού. Το περιεχόμενό του είναι άκρως ακατάλληλο προς ανάγνωσιν διά πάσαν ηλικίαν και ο έντυπος λόγος του οχετός δυσφημίσσεως πολιτικών, δικαστικών και εκκλησιαστικών προσώπων, ιδιαιτέρως δε στοχοποιεί τον επίσκοπο Σύρου και κάποιους συνεργάτες του.

Οι ακατανόμαστες πράξεις που καταλογίζει σε όλους αυτούς (δυσφήμιση άκρως επικίνδυνη) είναι ακριβώς το ίδιο πάθος της ατιμίας και η ίδια ύβρις που το βλάσφημο Corpus Christi δυσφημεί αναισχύντως το θεανδρικό πρόσωπο του Ιησού και τα άγια πρόσωπα των μαθητών Του.

Στις 29 Μαΐου 2012 η Ι. Μητρόπολις Σύρου δημοσιοποίησε (επιλεκτικά σε Τηνίους πολίτες), Δελτίο Τύπου με περιεχόμενο υποστηρικτικό της ακεραιότητας του ήθους του επισκόπου Σύρου από τις προσβολές και ύβρεις εναντίον του στο έντυπο TIMES IN COLONAKI.

Σύμφωνα με αυτό το επίσημο Δελτίο Τύπου, η Μητρόπολις μας ενημερώνει ότι μετά από μήνυση του Επισκόπου Σύρου στην Δικαιοσύνη, ο δυσφημιστής δημοσιογράφος «οδηγήθηκε εκ νέου στις φυλακές (της Χίου) για να εκτίσει ποινή 22 μηνών για τα όσα συκοφαντικά και ανυπόστατα δημοσίευσε και συνεχίζει να δημοσιεύει...».

Πλην όμως, εδώ συμβαίνει το περίεργο: Στο επίμαχο δυσφημιστικό δημοσίευμα του υβριστικού εντύπου, εκτός των άλλων ύβρεων, η Ορθόδοξη Εκκλησία χαρακτηρίζεται ως «*Ελληνική Σατανική Εκκλησία*». Με αφορμή αυτόν τον υβριστικό χαρακτηρισμό η τοπική Εφ. «Ο ΦΑΡΟΣ ΤΗΣ ΤΗΝΟΥ» (άρ. φ. 88 Σεπτέμβ. 2012) παρατηρεί: «*Ο επίσκοπος Σύρου, έπρεπε βεβαίως, όπως ο ίδιος μας πληροφορεί, να προστατέψει την προσωπική του τιμή από τις συκοφαντίες της "φυλλάδας", στέλνοντας στη φυλακή τον εκδότη της αλλά ταυτόχρονα έπρεπε αυτονόητα να προστατέψει και την τιμή της Εκκλησίας, της οποίας είναι μέλος αρχιερατικό. Το καθήκον του αυτό ο επίσκοπος Σύρου το παρέκαμψε, αφήνοντας να σέρνεται μια τέτοια βλασφημία... Η τιμή της Εκκλησίας δεν είναι υπερτέρα της τιμής του επισκόπου Σύρου.*».

Τα περίεργα όμως της παλινωδίας του εν λόγω επισκόπου συνεχίζουν να μην αντέχουν το αυτονόητο της κοινής λογικής. Προ μηνός θέλοντας ο ίδιος να τοποθετηθεί έναντι του αισχρού και βλασφημίου θεατρικού έργου Corpus Christi, δημοσίευσε άρθρο (και στην ιστοσελίδα της Μητροπόλεως του) όπου συμβουλεύει εκ καθέδρας, εγκαινιάζοντας εις την τάξιν, όλους από τους πιστούς αντέδρασαν κατά τον έργο και των δημιουργών του. Ούτε λίγο ούτε πολύ, κατά τον αρθρογράφο επίσκοπο: «*Η αμφιλεγόμενη παράσταση μπορεί να υβρίζει και να βλασφημεί το όνομα του Χριστού αλλά δεν είναι η πρώτη και σίγουρα δεν θα είναι η τελευταία*», γι' αυτό προτείνει ως την «*καλύτερη και χριστιανοπρεπέστερη, εκκωφαντικότερη και αποτελεσματικότερη αντίδραση... τον αγώνα των πιστών για την υπέρβαση των παθών τους, την κατάκτηση των αρετών και την επί γης έλευση της Ουράνιας Βασιλείας*» (!)

Ας προσέξουμε την ακατανόητη αντίφαση: Ο επίσκοπος Σύρου επιφυλάσσει στον εαυτό του το δικαίωμα να καταφεύγει στη Δικαιοσύνη για να προστατεύσει το κύρος της τιμής του, από «*ανυπόστατα δημοσιεύματα*» αλλά αρνείται το δικαίωμα στους Χριστιανούς (εμάς) να ομολογούν, και να υπερασπίζονται το Πανάγιον Πρόσωπο του Αρχηγού της Πίστεώς Τους από ανήκουστες ύβρεις και προσβολές. Προβάλλει δε ως επιχείρημα την σοφιστική ότι, εμείς οφείλουμε σε κάθε «*προσπάθεια προσβολής του Χριστού να παραμένουμε απαθείς "για την υπέρβαση των παθών μας και την κατάκτηση των αρετών"*» (!) Και γιατί τότε ο ίδιος δεν παραμένει απαθής σε όσα τον υβρίζουν και συκοφαντούν αλλά προσφεύγει στη Δικαιοσύνη για να υπερασπισθεί το κύρος του;

Κατ' αρχάς ας ευχαριστήσουμε τον επίσκοπο

Σύρου για τις συμβουλές του προς τους πιστούς, τις οποίες πρωτίστως θα έπρεπε οι επίσκοποι να τις υποδείξουν στον εαυτό τους και προς απαλλαγή και «*υπέρβαση*» από τα «*κουσούρια*» τους (όπου αυτά υπάρχουν) όπως τα περιέγραψε εις στιγμινή γενναία αυτοκριτική ο μακαριστός Αρχιεπίσκοπος Χριστόδουλος, τα οποία σκανδαλίζουν και «*αποτειχίζουν*» το ποιμνιον από την Εκκλησία...

Εμείς αντί για τις... συμβουλές του επισκόπου Σύρου θα προτιμήσουμε αυτές των Αγίων Πατέρων!

Μας τις θυμίζει σε ελεγκτικό άρθρο του - απάντηση καταπέλτη, στον επίσκοπο Σύρου, ο κ. Χρ. Κων. Λιβανός. Γράφει μεταξύ άλλων: «*Πρόκειται για ένα άρθρο αντιευαγγελικό, αντιπατερικό και σφόδρα αντιχριστιανικό, άκρως δε επικίνδυνο για την πνευματική ακεραιότητα των μελών του πληρώματος της Ορθόδοξης Εκκλησίας...*» Και συνεχίζει:

«*Το πόσο αντίθετη είναι η προτροπή του αρχιερέως (εννοεί του επισκόπου Σύρου) από την διδασκαλία των Πατέρων αποδεικνύει ο πιο κάτω προτρεπτικός του ιερού Χρυσόστομου: «*Κάν ακούης τινός εν αμφώδω ή εν αγορά μέση βλασφημού-**

ντα τον Θεόν, πρόσεθλε, επιτίμησον, κάν πληγάς επιθείναι δέη μη παραιτήση. Ράπισον αυτού την όψιν, σύντριψον το στόμα, αγιάσον σου την χείρα διά της πληγής... Μέγα τι τέξεται τη πόλει κακόν τα τοιαύτα παροράν ...» (ΕΠΕ 31, 622).

Επίσης ο άγιος Κοσμάς ο Αιτωλός συνιστά αντίδρασι και όχι αδιαφορία, όταν υβρίζεται ο Χριστός, κηρύττοντας στεντορεία τη φωνή: «*Ενας άνθρωπος να με υβρίση, να φωνεύση τον πατέρα μου, την μητέρα μου, τον αδελφό μου, και ύστερα το μάτι να μου βγάλη, έχω χρέος ωσάν χριστιανός να τον συγχωρήσω. Το δε να υβρίση τον Χριστόν μου και την Παναγίαν μου, δεν θέλω να τον βλέπω!*»! Αλλά και ο μακαριστός Γέροντας Παΐσιος ο Αγιορείτης, καταδικάζει με ιερή αγανάκτηση την αδιαφορία όταν υβρίζεται η Πίστις μας και ο Χριστός. Ο ίδιος δε ο Γέροντας, αν και ασθενής, συμμετείχε το 1988 σε συλλαλητήριο ενάντια στην βλάσφημη ταινία «*Ο τελευταίος πειρασμός*», παρακινώντας και άλλους Αγιορείτες Πατέρας να τον μιμηθούν...».

Και για να προλάβουμε τους «*θερμοκέφαλους*», δεν υπονοούμε ως αντίδραση την βία. Εκείνο που ενδιαφέρει δεν είναι ένα «*χριστιανικό συνταγολόγιο*» ή ένα «*εγχειρίδιο με οδηγίες χρήσεως*» για τους «*δικηγόρους του Χριστού*» αλλά η ανάπτυξη μιας γρηγορούσας χριστιανικής συνείδησεως με ομολογιακό φρόνημα. Εδώ λοιπόν καταγράφεται η αποτυχία. Και αντί την προτεραιότητα να την έχει το Ευαγγέλιο και το φρόνημα της Εκκλησίας, τελικώς την έχουν οι «*δημόσιες σχέσεις*» μακράς πνοής...! και η φεστιβαλική δημοσιότητα, χάριν των οποίων τσαλαπατιούνται τα ιερά και τα όσια της Πίστεως: χάριν των οποίων θυσιάζεται ο πατερικός λόγος και το πατερικό ήθος και αντ' αυτού υιοθετείται μια γενετικά τροποποιημένη συγκυριακή θεολογία και μια αναλώσιμη από το ευρύ κοινό αρθρογραφία. Δυστυχώς οι «*επί πτερύγων ανέμων και κυμάτων*» καθημερινές μετακινήσεις του πολυπράγμονος επισκόπου Σύρου με ιδιωτικό ελικόπτερο και ταχύπλοο του λυμενικού (!) ανά τις εσχατίας της χώρας, για να προλαμβάνει την συμμετοχή του («*ποιμαντικό*» μάρκετινγκ) στις πολυαρχιερατικές φιέστες και τα ονομαπτήρια, επάνω στις ιερές πασαρέλες, σε θρόνους και επισκοπικά παλάτια, *μήπως μετωρίζουν την σκέψη του και την ευφυΐα του; Διότι πώς αλλιώς να εξηγήσουμε αυτήν την υποκριπτόμενη, στο άρθρο του, αουσία και έμμεσα «*υπερασπίση*»-αμνήστευση, του βλάσφημου έργου Corpus Christi, με την από καθέδρας ταυτόχρονα αυστηρή του συμβουλή σ' εμάς τους πιστούς, να κοιτάξουμε... τα πάθη μας;*

ΣΤΥΛ. ΛΑΓΟΥΡΟΣ
Θεολόγος - Εκδότης

Ομιλίες στο βιβλίο της Αποκάλυψης του Αγ. Ιωάννου του Θεολόγου από το μακαριστό γέροντα π. Αθανάσιο Μυτιληναίο.

Ερμηνεία εις την Αποκάλυψη 1η συνέχεια από τη 4η Ομιλία που έγινε στις 9-11-1980

Όμιλία 4η στην Αποκάλυψη
Αποκ. 1, 4β-5α

Ανάλυση του «ὁ ὢν καὶ ὁ ἦν καὶ ὁ ἐρχόμενος». – Η «χάρις» καὶ ἡ «εἰρήνη» ἀπὸ τοῦ Ἁγίου Τριαδικοῦ Θεοῦ.

«*Ἰωάννης ταῖς ἑπτὰ ἐκκλησίαις ταῖς ἐν τῇ Ἀσίᾳ· χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ, ὁ ὢν καὶ ὁ ἦν καὶ ὁ ἐρχόμενος, καὶ ἀπὸ τῶν ἑπτὰ πνευμάτων, ἃ ἐνώπιον τοῦ θρόνου αὐτοῦ,*

καὶ ἀπὸ Ἰησοῦ Χριστοῦ ὁ μάρτυς ὁ πιστός, ὁ πρωτότοκος τῶν νεκρῶν καὶ ὁ ἄρχων τῶν βασιλείων τῆς γῆς. τῷ ἀγαπῶντι ἡμᾶς καὶ λούσαντι ἡμᾶς ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν ἐν τῷ αἵματι αὐτοῦ,

καὶ ἀποίτησεν ἡμᾶς βασιλείαν, ἰερεῖς τῷ Θεῷ καὶ πατρὶ αὐτοῦ, αὐτῷ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων· ἀμήν.»¹

«*Χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ, ὁ ὢν καὶ ὁ ἦν καὶ ὁ ἐρχόμενος, καὶ ἀπὸ τῶν ἑπτὰ πνευμάτων, ἃ ἐνώπιον τοῦ θρόνου αὐτοῦ, καὶ ἀπὸ Ἰησοῦ Χριστοῦ.*»

Ἐχομε ἐδῶ μία θαυμασία, ἀγαπητοί μου, ἀναφορά, ὅπως θὰ δοῦμε, στὸν Ἅγιο Τριαδικό Θεό.

Ἡ σύνταξη «ἀπὸ ὁ ὢν καὶ ὁ ἦν καὶ ὁ ἐρχόμενος» εἶναι σόλοικη, δηλαδή ἀσύντακτη πρόταση. Θὰ ἔπρεπε νὰ ἦταν «ἀπὸ τοῦ ὄντος» ὅχι «ἀπὸ ὁ ὢν». Ὅπως ὁμοίως σόλοικο, μάλιστα φοβερά ὑπερβολικό, εἶναι ἐκεῖνο τὸ «ὁ ἦν». Ἐκεῖνο τὸ «ἦν» εἶναι ὁ παρατατικός τοῦ ρήματος *εἶμι*, πού θὰ πεῖ ἦταν. Καὶ βάζει ἄρθρο στὸ ρήμα... ἄρθρο στὸ ρήμα! σάν νὰ λέγαμε ὁ παίζω... ὁ γράφω...! Τελείως ἀσύντακτο καὶ ἄγνωστο στὴ γλῶσσα μας.

Ἀλλά πρόκειται, ἀγαπητοί μου, γιὰ ἓναν σκόπιμο σολοικισμό, πού δὲν ἔχει τί ἄλλο παρὰ νὰ προκαλέσει τὸ ἐνδιαφέρον τοῦ ἀναγνώστη. Αὐτὸ τὸ βλέπουμε ὅτι πρόκειται γιὰ ἓναν σκόπιμο σολοικισμό καὶ ὄχι ἀπλῶς γιατί προέρχεται ἀπὸ ἓναν ἀγράμματο ἄνθρωπο, εἶναι ἡ παρακάτω σύνταξη, ἡ ὁποία εἶναι ὀρθή, πού λέει: «*χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη... ἀπὸ τῶν ἑπτὰ πνευμάτων*», σωστά, γενική, «...καὶ ἀπὸ Ἰησοῦ Χριστοῦ», πολὺ σωστά. Συνεπῶς, ἐνῶ τὰ παρακάτω εἶναι σὲ σωστή σύνταξη, αὐτὸ εἶναι ἀσύντακτο.

Ὅπως λοιπὸν ἀντιλαμβανόμαστε, ὁ ἱερός Συγγραφέας θέλει μὲ αὐτὸν τὸν τρόπο νὰ ἐκφράσει τὸ ἄκλιτο· διότι «ἀπὸ ὁ ὢν καὶ ὁ ἦν» – «ὁ ὢν» θὰ πεῖ ὁ Ὑπάρχων· εἶναι μετοχή τοῦ ρήματος *εἶμι*. Ὅπως σὰς εἶπα, τὸ ἦν εἶναι παρατατικός τοῦ ρήματος *εἶμι*. Θέλει νὰ ἐκφράσει ὁ ἱερός Συγγραφέας τὸ ἄκλιτο

καὶ ἀναλλοίωτο καὶ αἰώνιο τῆς Θεότητος, πού ἐκπροσωπεῖται ἐδῶ ἀπὸ τὸν Πατέρα, ὅπως φανέρωνε καὶ τὸ ὄνομα *Jahve*, τὸ τετραγράμματο αὐτὸ ἱερό καὶ μυστηριώδες ὄνομα, *Jahve*, πού θὰ πεῖ Κύριος ἢ ὁ Ἰν. Οἱ *Ἐβδομήκοντα* μεταφράζουν «Κύριος», ἀλλὰ ὁμοίως ἀναφέρουν καὶ τὸ «ὁ ὢν», ὁ Ὑπάρχων.

Αὐτὸ τὸ ὑπερφυσικό στοιχείο, στὸν μὲν λόγο ἐκφράζεται μὲ ἓναν σολοικισμό, στὸν δὲ χῶρο τῆς ἀγιογραφίας ἐκφράζεται μὲ τὸ ἀντιρραλιστικό. Γι' αὐτὸ θὰ δεῖτε πολλοὺς Παντοκράτορες, σὲ τρουλλοὺς ζωγραφισμένους, ἢ σὲ φορητὲς ἀκόμη εἰκόνες – χαρακτηριστικὸς μάλιστα ὁ Παντοκράτωρ τῆς Μονῆς Δαφνίου – ἔχει ἓνα ἐξαμβλωμένο χέρι, ἓνα χέρι μὲ ρόζου, πλατὺ, φοβερό! Δὲν εἶναι ἐκεῖνο τὸ ὠραῖο χέρι, τὸ νατουραλιστικό, τὸ φυσικό, τὸ χυτὸ, τὸ ὁμορφο, ἀλλὰ ἐκεῖνο τὸ ἐξαμβλωτικό χέρι. Εἶναι πράγματι τοῦ ἀγιογράφου λάθος; χονδροειδῆς ἄγνοια νὰ τοποθετηθεῖ ζωγραφικά; Ἄπαγε! Ἐπίτηδες τὸ κάνει; γιατί θέλει νὰ ἐκφράσει, μὲ αὐτὸ τὸ ἐξαμβλωμένο χέρι, ἓνα χέρι ὑπερφυσικό, πού εὐλογεῖ ὑπερφυσικά. Δὲν εἶναι ἀνθρώπινο χέρι· εἶναι θεῖο χέρι. Καὶ πῶς θὰ ἐκφράσει τὸ ὑπερφυσικό στοιχείο; παρὰ μὲ κάτι τὸ ὁποῖο εἶναι ἀντιρραλιστικό, ἀντινατουραλιστικό. Γι' αὐτὸν τὸν λόγο δὲν μᾶς παραξενεύει τὸ ὅτι βρισκομε στὸν λόγο γιὰ τὴν ἐκφραση τοῦ ὑπερφυσικοῦ στοιχείου τὸν σολοικισμό, τὸ ἀσύντακτο, αὐτὸ τὸ «ἀπὸ ὁ ὢν καὶ ὁ ἦν καὶ ὁ ἐρχόμενος».

Ὁ ἅγιος Ἀνδρέας Καισαρείας γράφει σχετικὰ τὸ ἐξῆς: «*Χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ τῆς τρισυποστάτου Θεότητος*». Δηλαδή ὁ χαιρετισμὸς πρὸς ἐσᾶς τοὺς παραλήπτες, πού εἶστε οἱ ἑπτὰ Ἐκκλησίες τῆς Μικρᾶς Ἀσίας, καὶ ὁ χαιρετισμὸς εἶναι «*ἡ χάρις καὶ ἡ εἰρήνη ἀπὸ τῆς τρισυποστάτης Θεότητος*». Δηλαδή τὸ «ἀπὸ ὁ ὢν καὶ ὁ ἦν καὶ ὁ ἐρχόμενος» εἶναι ἀκριβῶς οἱ περὶ τῶν τῶν τριῶν Προσώπων τῆς Ἁγίας Τριάδος. Καὶ ἐξηγεῖ ὁ ἅγιος Ἀνδρέας καὶ λέει: «*Διὰ μὲν γὰρ τοῦ, ὁ ὢν, ὁ Πατὴρ δηλοῦται· ὁ χρηματίσας τῷ Μωϋσῆ, Ἐγὼ εἶμι, [λέγων,] ὁ ὢν· διὰ δὲ τοῦ, ὁ ἦν, ὁ Λόγος, ὃς ἦν ἐν ἀρχῇ πρὸς τὸν Θεόν· διὰ δὲ τοῦ, ὁ ἐρχόμενος, ὁ Παράκλητος, ὁ αἰεὶ ἐπιφοιτῶν τοῖς τῆς Ἐκκλησίας τέκνοις διὰ τοῦ ἁγίου Βαπτίσματος*». Ὁραῖα τὰ λέει ὁ ἅγιος Ἀνδρέας, θαυμάσια.

Λέει λοιπὸν ὅτι ὅταν λέει «ὁ ὢν»... Ἐγὼ θὰ ἔλεγα αὐτὸ. Ὅταν λέει «ἀπὸ Θεοῦ, ὁ ὢν καὶ ὁ ἦν...», ἐκεῖ, ἀπὸ τὸ «ἀπὸ Θεοῦ», θὰ βάζαμε ἄνω-κάτω τελεία, θὰ βάζαμε εἰσαγωγικά, ὅπως

ἀκριβῶς ὅταν θέλουμε νὰ ποῦμε τὸν τίτλο μιᾶς ἐταιρείας ἢ ὅ,τι ἄλλο, μᾶς φράσεως στερεότυπης, τὴν ἀφήνουμε στὴ σύνταξί της, ὅπως εἶναι, καὶ τὴν βάζουμε σὲ εἰσαγωγικά γιὰ νὰ ἐκφράσουμε αὐτὸ κατὰ ἀναλλοίωτο τρόπο. Ἔτσι λοιπὸν αὐτὴ ἡ ἐκφραση, «ὁ ὢν καὶ ὁ ἦν καὶ ὁ ἐρχόμενος», εἶναι κατὰ κάποιον τρόπο ἐπεξήγηση τῆς λέξεως Θεός. Αὐτὸ εἶναι. Καὶ πράγματι, ἀκούστε το – ὅταν θέλουμε νὰ τὸ δοῦμε πιὸ ἀναλυτικά.

Ὅταν λέει «*Εγὼ εἶμι ὁ ὢν*» – πότε; – ὅταν ὁ Μωϋσῆς ρώτησε τὸν ὄνομα τοῦ Θεοῦ – εἶναι στὸ βιβλίο τῆς Ἐξόδου, στὸ 3ο κεφάλαιο, στίχος 14· εἶναι ἀξιωματικὸ χωρίο αὐτὸ, παρακαλῶ, ἀπὸ ὀλόκληρη τὴν Παλαιὰ Διαθήκη, ἀξιωματικὸ χωρίο! ὅπως καὶ τὸ 6ο κεφάλαιο τῆς *Γενέσεως*, ὅπως καὶ τὸ 6ο τοῦ *Ἠσαΐου*· εἶναι παράλληλα – «*Κύριε, ποιὸ τὸ ὄνομά σου; τί θὰ πῶ στούς συμπατριῶτες μου ὅταν θὰ πάω εἰς τὴν Αἴγυπτο; θὰ μοῦ ποῦν: "Ποῖός Θεός σε στέλνει;"*». Καὶ ἀπαντᾷ ὁ Κύριος: «*Εγὼ εἶμι ὁ ὢν*».³ *εἶμι ὁ Ὑπάρχων*.

Ἐάν λοιπὸν ὑποθεθεῖ ὅτι ὁμιλεῖ ἐκεῖ ὁ Πατὴρ, ἐδῶ τότε, ὅταν λέει «ὁ ὢν», εἶναι ὁ Πατὴρ. Ὅταν λέει «ὁ ἦν»... εἶναι ἐκεῖνο πού διατυπώνει ὁ ἴδιος ὁ ἱερός Εὐαγγελιστὴς στὸ εὐαγγέλιό του, πού λέει: «*Ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ Λόγος*». Στὴν ἀρχή, δηλαδή ὅταν ἔγινε ἡ ἀρχὴ τῆς δημιουργίας, *ὑπῆρχε ὁ Λόγος*. Συνεπῶς αὐτὸ τὸ «ὁ ἦν» ἀναφέρεται στὸν Υἱό. Ὡς πρὸς δὲ τὸ «ὁ ἐρχόμενος», ἀναφέρεται στὸν Παράκλητο, τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιο, τὸ ὅποιο ἦλθε καὶ μένει στὴν Ἐκκλησία καὶ ἀγιάζει τὰ τέκνα τοῦ Θεοῦ διὰ τοῦ ἁγίου Βαπτίσματος.

Ἀλλὰ ὁμοίως θὰ μπορούσαμε ἀκόμη νὰ σημειώσουμε τὰ ἐξῆς. Ὅταν λέει «ὁ ὢν», ὅταν λέει «ὁ ἦν» καὶ ὅταν λέει «ὁ ἐρχόμενος», αὐτὰ καὶ τὰ τρία περιλαμβάνουν τὸ ἅπαν τοῦ χρόνου· ἔχουν μέσα τὸ παρόν – ὅταν λέει «ὁ Ὑπάρχων», αὐτὸ πού ὑπάρχει τώρα, καὶ πάντα ὑπάρχει –... Φυσικά καὶ μόνο του τὸ «ὁ ὢν» περιέχει μέσα του, τὸ ὄνομα «ὁ ὢν», καὶ τὸ παρόν καὶ τὸ παρελθόν καὶ τὸ μέλλον. Ὅμως κατὰ ἀναλυτικότερο τρόπο, ἐφ' ὅσον ἔχομε τὸ «ὁ ὢν», ἔχομε τὸ «ὁ ἦν», δηλαδή αὐτὸς πού ὑπῆρχε καὶ αὐτὸς πού ἐρχεται, καὶ πάντα ἐρχεται, ἐδῶ βλέπουμε νὰ περιλαμβάνεται τὸ ἅπαν τοῦ χρόνου, δηλαδή τὸ παρόν, τὸ μέλλον καὶ τὸ παρελθόν, μέσα στὸν ὁποῖο χρόνο κινεῖται ὁ Θεός – μπά! – ξεπερνᾷ ὁ Θεὸς τὸν χρόνο, εἶναι ἔξω καὶ ἀπὸ τὸ παρόν καὶ ἀπὸ τὸ μέλλον καὶ ἀπὸ τὸ παρελθόν, διότι γιὰ

τὸν Θεὸ δὲν ὑπάρχει χρόνος. Συνεπῶς μ' αὐτὴ τὴν χρονικὴ ἐκφραση θέλει νὰ δείξει ὅτι ὁ Θεὸς εἶναι ὑπέρχωνος.

Ἀκόμα ἡ ὀνομασία πού δίδεται ἀπὸ τὸν εὐαγγελιστὴ Ἰωάννη «ὁ ὢν καὶ ὁ ἦν καὶ ὁ ἐρχόμενος» παίρνει μιὰ ἐντελῶς ἰδιάζουσα χροιά. Δηλαδή. Ὅταν λέει «ὁ ὢν καὶ ὁ ἦν», πού δείχνει κάτι πού ὑπάρχει τώρα, κάτι πού ὑπῆρχε πρῶτα, πάντα, αὐτὸ ἐκφράζει τὸν Θεό, καὶ ἐκφράζει τὴν θεία φύση. Ὅταν λέει «ὁ ἐρχόμενος», ἐδῶ ἐκφράζει τὸν Θεὸ μέσα στὴν ἱστορία· διότι ὁ Θεὸς δὲν μετακινεῖται. Ὅρθα εἶχε πεῖ ὁ Ἀριστοτέλης ὅτι εἶναι «τὸ πρῶτον κινουὺν ἀκίνητον»⁴, πού κινεῖ τὰ πάντα, εἶναι ἡ Ἀρχὴ τῆς κινήσεως, ἡ Ἀρχὴ τοῦ παντός, ἀλλὰ ὁ Αὐτός, ὁ Θεός, μένει ἀκίνητος. Τί θὰ πεῖ ἀκίνητος; Ἀφοῦ πληροῖ τὰ πάντα, δὲν εἶναι δυνατόν νὰ κινεῖται. Διότι *κινουμαι* ὅταν καταλαμβάνω ἓνα σημεῖο τοῦ χώρου, ἐνῶ ἓνα ἄλλο δὲν τὸ καταλαμβάνω, καὶ πηγαίνω, φεύγω ἀπὸ τὸ πρῶτο μου σημεῖο καὶ πηγαίνω στὸ δεύτερο σημεῖο, γιὰ νὰ τὸ καταλάβω τὸ δεύτερο σημεῖο. Τότε περπατῶ, τότε πηγαίνω, τότε ἐρχομαι. Ἀλλά, ὅπως ἀντιλαμβάνεσθε, ὁ Θεὸς εἶναι πανταχοῦ παρών, καὶ γιὰ τὸν Θεὸ δὲν ὑπάρχει τὸ πῆγαινε καὶ ἔλα· τὸ πῆγαινε καὶ ἔλα ἀναφέρεται στὸν ἐνανθρωπήσαντα Υἱὸ τοῦ Θεοῦ. Συνεπῶς τὸ «ὁ ἐρχόμενος» ἀναφέρεται στὴν θεία φύση πού προσλαμβάνει τὴν ἀνθρώπινη φύση· στὸν Θεὸ Λόγο, πού κινεῖται ἀνθρώπως. Ὅπως ἐκεῖνο τὸ τοῦ Κυρίου, πού εἶπε στους Μαθητὲς Του – εἶναι στὸ Κατὰ Ἰωάννην: «*ὑπάγω καὶ ἐρχομαι*»⁵, θὰ πάω καὶ θὰ ἐρθῶ· αὐτὸ τὸ ὑπάγειν καὶ ἐρχεσθαι τοῦ Θεοῦ· πού κινεῖται ὁ Θεὸς μέσα στὴν ἱστορία, ἀλλὰ πάντα μὲ τὴν ἀνθρώπινη Του φύση.

Ἀλλὰ εἶναι ἀκόμη χαρακτηριστικό, ἀγαπητοί μου, ὅτι ἐνῶ ὁ Θεὸς πάντοτε εἶναι «ὁ Ὑπάρχων», σὲ χρόνο ἐνεστώτα, πού δείχνει τὴν διάρκεια, ταυτοχρόνως εἶναι καὶ «ὁ ἐρχόμενος» – ἐνεστώτῳ καὶ ἐδῶ· μετοχὴ ἐνεστώτος – πού δείχνει ὅτι πάντοτε ἐρχεται. Ἔτσι βλέπουμε ὅτι οὐδέποτε ὁ Θεός, ὁ αἰώνιος Θεός, «ὁ ὢν», πού πάντα ἐρχεται, ποτέ δὲν ἄφησε τὸν κόσμο καὶ τὴν ἱστορία, διότι ὁ Θεὸς πάντοτε ἐρχεται.

Ἀλλὰ αὐτὸ τὸ πάντοτε, πού ἐκφράζει τὸ «ὁ ἐρχόμενος», ἔχει καὶ τίς ἑκτακτες περὶ τῶν ἑξῆς. Τὸ βλέπουμε αὐτὸ στὴν Πρὸς Ἑβραίους ἐπιστολὴ ὡς ἐξῆς: «*ἔτι μικρὸν ὄσον ὄσον, ὁ ἐρχόμενος ἦξει*

+ π. Αθ. Μυτιληναίος

καὶ οὐ χρονιεῖ»⁶. Λέει ἀκόμα λίγο· νὰ, τώρα δά· «*ὄσον ὄσον*». Αὐτὸς πού ἐρχεται θὰ ἔλθει. Ἀκούστε ἐκφραση· «ὁ ἐρχόμενος ἦξει!» Αὐτὸς πού ἐρχεται πάντοτε θὰ ἔλθει! Μὰ πῶς θὰ ἔλθει, ἀφοῦ ἐρχεται πάντοτε; Ἔ, λοιπὸν... «*καὶ οὐ χρονιεῖ*»⁶, δὲν θὰ ἀργήσει!... Μὰ πῶς δὲν θὰ ἀργήσει, ἀφοῦ πάντοτε ἐρχεται;

Ἔ, τὸ «ὁ ἐρχόμενος» δείχνει τὸν Θεὸ πού πάντα ἐρχεται μέσα στὴν ἱστορία. Ὁ Θεὸς εἶναι πάντοτε μέσα στὴν ἱστορία, καὶ ἐφορᾷ, βλέπει τὸν κόσμον· τὰ σύμπαντα «*ἐν χειρὶ Θεοῦ*»⁷, ὅλα εἶναι στὸ χέρι τοῦ Θεοῦ· ἀλλὰ ἐκεῖνο τὸ «ἦξει», θὰ ἔλθει, εἶναι οἱ ἑκτακτες ἐμφανίσεις τοῦ ἐνανθρωπήσαντα Θεοῦ Λόγου.

Ἀκόμα ἡ διατύπωση «*εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ ὁ ὢν καὶ ὁ ἦν καὶ ὁ ἐρχόμενος*» σημαίνει τὸν Θεὸ Πατέρα μόνο. Βλέπετε ὅτι ὅπως νὰ τὸ δοῦμε τὸ θέμα, εἶναι τόσο πλούσιο.

Λέει πάλι ὁ ἅγιος Ἀνδρέας Καισαρείας – ὀλόκληρη ἡ φράση τώρα ἀναφέρεται στὸν Πατέρα, καὶ «ὁ ὢν» καὶ «ὁ ἦν» καὶ «ὁ ἐρχόμενος»: «*τοῦ περιέχοντος ἐν ἑαυτῷ πάντων τῶν ὄντων τὴν τε ἀρχὴν, τὰ τε μέσα, καὶ τὰ τελευταῖα*»⁸, εἶναι ἡ Ἀρχὴ τοῦ παντός, πού ἡ ἀρχὴ, τὸ μέσον καὶ τὸ τέλος βρίσκονται μέσα στὸν Θεό.

(Συνεχίζεται)

1. Αποκ. 1, 4-6.

2. Ἅγ. Ἀνδρέας Καισαρείας, Εἰς τὴν Αποκάλυψιν τοῦ Ἀποστόλου καὶ Εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου Θεολόγου, J.P.Migne, P.G., τόμ. 106, Λόγος Α', κεφ. Α', Κέντρον Πατερικῶν Ἐκδόσεων, Ἀθῆναι 2001, σελ. 221D.

3. Ἐξοδ. 3, 14.

4. Βλ. Ἀριστοτέλης, De la generation et de la corruption, GC 324b. 12, ἔκδ. Les Belles Lettres, Paris 1966. Aristotle's metaphysics, 2 vols. 1012b.31, ἔκδ. Clarendon Press, Oxford 1924. Aristotelis physica, 86.31.12, ἔκδ. Clarendon Press, Oxford 1950.

5. Ἰωάν. 14, 28.

6. Ἐ-βρ. 10, 37.

7. Πρβλ. Σ. Σειρ. 10, 4. Ψαλ. 118, 91. Ησ. 62, 3.

8. Ἅγ. Ἀνδρέας Καισαρείας, Εἰς τὴν Αποκάλυψιν τοῦ Ἀποστόλου καὶ Εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου Θεολόγου, J.P.Migne, P.G., τόμ. 106, Λόγος Α', κεφ. Α', Κέντρον Πατερικῶν Ἐκδόσεων, Ἀθῆναι 2001, σελ. 224A.

ΟΡΘΟΔΟΞΗ ΔΟΓΜΑΤΙΚΗ 25^{ον}

Α' ΘΕΟΛΟΓΙΑ - (ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΟ ΠΡΗΓΟΥΜΕΝΟ)

Η εφημερίδα μας σε συνέχειες
θα δημοσιεύει την «Ορθόδοξη Δογματική»
προς εδραίωση της Ορθοδόξου Πιστεώς μας

ΟΡΘΟΔΟΞΗ ΔΟΓΜΑΤΙΚΗ

1.- ΘΕΟΛΟΓΙΑ (ΣΥΝΕΧΕΙΑ)

ΕΙΔΗ ΚΑΙ ΜΟΡΦΕΣ ΑΠΟΚΑΛΥΨΕΩΣ: Ο

Θεός δεν αποκαλύπτεται στο κόσμο πάντοτε ενιαίως (= στην ολότητά Του) και κατά τον ίδιο τρόπο, αλλά «πολυμερῶς και πολυτρόπως» πάλι ὁ Θεὸς λαλῆσας... ἐπ' εσχάτων των ημερῶν τούτων ἐλάλησεν ἡμῖν ἐν Ἰώ», [Ἐβρ. 1,1-2]. Ὁ Θεὸς εἶναι Πρόσωπον, δὲν εἶναι ὅπως ὁ ἴλιος ὁ ὁποῖος ἀποκαλύπτεται πάντοτε κατὰ τὸν ἴδιο τρόπο.

Στὴν ὑπερφυσικὴ ἀποκάλυψή Του ὁ Θεὸς ἀποκαλύπτεται δια τοῦ ΛΟΓΟΥ Του, σὲ ἀντίθεση πρὸς τὴν φυσικὴ ἀποκάλυψη ὅπου ἀποκαλύπτεται δια τῶν ΕΡΙΓΩΝ Του, ἀπροσώπως. Αποκαλύπτεται ὁ Θεὸς ὡς ΛΟΓΟΣ (= ὡς Πρόσωπον), τὸ ὁποῖον ὁμιλεῖ, διαλέγεται (= συνομιλεῖ). Παρὰ ταῦτα ὁ ΛΟΓΟΣ ΘΕΟΣ δὲν εἶναι ἀνθρώπινος λόγος. Αὐτὸ εἶναι καὶ τὸ

χαρακτηριστικὸ γνώρισμα τῆς ὑπερφυσικῆς ἀποκάλυψης. Οἱ ἄνθρωποι δὲν μποροῦν νὰ ερευνούν, οὔτε καὶ νὰ δημιουργοῦν αὐτὸν τὸν ΛΟΓΟ. Ὁ ΛΟΓΟΣ αὐτὸς διακρίνεται: α.) Στὸ Λόγο ὁ ὁποῖος ἐλάλησεν «πάλαι (= παλαιότερα) στους Προφῆτες τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης *ασάρκως* (= χωρὶς ἀνθρώπινη μορφή). β.) Στὸ ΛΟΓΟ ὁ ὁποῖος «ἐλάλησεν ἐπ' εσχάτων των ημερῶν ἐν Ἰώ», *ἐσαρκῶς* (= με ἀνθρώπινη μορφή). Ἐχομε δηλαδή δύο ἀποκαλύψεις τοῦ Θεοῦ δια τοῦ Λόγου Του: Μίαν ἀσάρκως στους Προφῆτες τῆς Π. Διαθήκης, καὶ μίαν ἐσαρκῶν «ἐν Ἰώ (= ἐν Ἰησοῦ Χριστῷ)». Στὴν Ἐκκλησία δὲν ἔχομε νέα φανέρωση ταυ Λόγου, ἀλλὰ διαιώνιση Αὐτοῦ «ἐν Ἁγίῳ Πνεύματι».

ΔΙΑΙΡΕΣΗ ΦΥΣΙΚΗΣ ΚΑΙ ΥΠΕΡΦΥΣΙΚΗΣ ΑΠΟΚΑΛΥΨΕΩΣ: Μεταξύ φυσικῆς καὶ ὑπερφυσικῆς ἀποκάλυψης ὑπάρχει ἡ ἐξῆς βασικὴ διαίρεση: Ἡ μὲν φυσικὴ ἀποκάλυψη

ἔχει γενικὸ χαρακτῆρα, ἀπευθύνεται πρὸς ὅλους, ἡ δὲ ὑπερφυσικὴ ἀποκάλυψη ἔχει *ειδικὸν χαρακτῆρα*, ἴτοι ἐπιλέγει ὁ Θεὸς ὁρισμένα άτομα - πρόσωπα ὡς ὄργανά Του, ὡς συνεργούς Του καθ' ὁρισμένον τρόπον, ὅπως λ.χ. τὸν Ἀβραάμ, τὸν Μωϋσῆ, τοὺς Προφῆτες, κ.λ.π.

ΙΣΤΟΡΙΚΟΣ ΧΑΡΑΚΤΗΡΑΣ ΤΗΣ ΥΠΕΡΦΥΣΙΚΗΣ ΑΠΟΚΑΛΥΨΕΩΣ: Ἡ ὑπερφυσικὴ ἀποκάλυψη λαμβάνει χώρα στὴν ἱστορία, ἐντὸς ὁρισμένου τύπου καὶ χρόνου, σὲ ὁρισμένες ἐποχές καὶ κατὰ ἀόριστο τρόπο. Ὁ Θεὸς μεταβάλλει τὴν ἱστορία σὲ δικιά Του ἱστορία, σὲ πεδίο δράσεως Αὐτοῦ, καὶ τὴν ἀναζωογονεῖ με τὴν παρουσία Του ἐντὸς αὐτῆς. Ἡ ἱστορία τοῦ ἀνθρώπου εἶναι ἱστορία τῆς ἀμαρτίας, ἐνῶ ἡ ἱστορία τοῦ Θεοῦ εἶναι ἡ ἀναζωογονοῦσα, εἶναι τὸ καινόν (= καινούργιο) τῆς ἱστορίας τοῦ ἀνθρώπου. Τὸ μόνο νέο

στὴν ἱστορία εἶναι ἡ παρέμβαση τοῦ Θεοῦ.

ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΣ ΧΑΡΑΚΤΗΡΑΣ ΤΗΣ**ΥΠΕΡΦΥΣΙΚΗΣ ΑΠΟΚΑΛΥΨΕΩΣ:** Ὁ

Θεὸς δὲν ἀποκαλύπτεται στὸν κόσμο ὡς ἓνα οὐράνιο σῶμα, τὸ ὁποῖον πέφτει στὴ γῆ, [λίθος τῆς Μέκκας], δὲν ἀποκαλύπτεται ἀόριστα, ἀλλὰ ὡς πρόσωπο συγκεκριμένο, ὁ Ἰησοῦς Χριστός.

Ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς εἶναι ὁ φανερωθεὶς Θεός, ὁ ὁποῖος ἀποκαλύφθηκε στὸν κόσμο, «Θεὸς ἐφανερωθὲν ἐν σαρκί», [Α' Τιμ. 3,16], ὡς πρόσωπο συγκεκριμένο καὶ εἶναι ἡ ἀλήθεια, ἡ ἀγάπη, ἡ ζωὴ, «Ἐγὼ εἶμι ἡ οδὸς καὶ ἡ ἀλήθεια καὶ ἡ ζωὴ», [Ἰωάν. 14, 6]. Αὐτὸς φέρνει στὸν κόσμο ἓνα μίνυμα ἀποφασιστικῆς σημασίας γιὰ τὴν ζωὴ τοῦ ἀνθρώπου, τὸ ὁποῖο ἔχει ὡς ἀποτέλεσμα νὰ ὁδηγήσει τὸν ἀνθρώπο στὴν αυτογνωσία.

[ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ]

συνέχεια από την 1η σελίδα

παγκόσμιας κοινότητας με την αντίστοιχη αρχή εξουσίας».

Εδώ και αρκετά χρόνια οι θέσεις που εκφράζει το Βατικανό έχουν πολιτικό χαρακτήρα. Πρόκειται για νέα ευρωπαϊκή ρητορική στη διπλωματική ατζέντα της «Αγίας Έδρας». Τη δεκαετία του 2000 υποστήριζε ανοιχτά τη διεύρυνση της Ε.Ε. Τον Ιούνιο του 2009 ο Πάπας κάνει έκκληση προς τους ηγέτες του κόσμου τονίζοντας: «Υπάρχει επείγουσα ανάγκη για μια πραγματική Παγκόσμια Πολιτική Εξουσία, για την διαχείριση της Παγκόσμιας οικονομίας... για να τερματισθεί η τρέχουσα παγκόσμια κρίση...». Τον Οκτώβριο του 2010 το Βατικανό, μέσω του «Υπουργείου Δικαιοσύνης», ανακοίνωσε ότι: «χρειάζεται νέα διεθνή οικονομική αρχή με παγκόσμιες αρμοδιότητες», δηλαδή ζήτησε τη δημιουργία μιας νέας Κεντρικής Παγκόσμιας Τράπεζας που θα είναι υπεύθυνη για τη ρύθμιση του χρηματοπιστωτικού κλάδου.

Ο Πάπας Βενέδικτος έκανε λόγο ακόμη και για ένα «νέο Ευαγγέλιο» στα χνάρια των όσων κήρυξε ο Πάπας Ιωάννης XVIII το 1963 ο οποίος πρότεινε τότε τη «ρύθμιση μιας δημοσίας αρχής» στο κόσμο, ώστε «να φροντίσει για το κοινό καλό».

Μετά την ομιλία – στο παπικό Συμβούλιο – και τις διευκρινίσεις

που έδωσε ο Πάπας Βενέδικτος πυροδότησαν έντονη συζήτηση καθώς θεωρούν πως ο Πάπας και η ρωμαιοκαθολική Εκκλησία τάσσονται υπέρ της κυριαρχίας μιας παγκόσμιας κυβέρνησης επί των λαών και των εθνών του πλανήτη, και το Βατικανό ανοίγει δρόμο σε μια πολιτική υπερεξουσία που θα διαφεντεύει την υφήλιο.

Σύμφωνα με τον καρδινάλιο Peter Tuskon, ένα ακόμη σοβαρό ζήτημα που εξετάστηκε στο τελευταίο συνέδριο (3/12/12)

ήταν η **Παγκόσμια Οικονομική Διακυβέρνηση**. Δεν είναι η πρώτη φορά που το Βατικανό ασχολείται με αυτό το θέμα, αφού και τον Οκτώβριο του 2011 το ίδιο Παπικό Συμβούλιο είχε κοινοποιήσει αναλυτική πρόταση για τη δημιουργία μιας Παγκόσμιας Οικονομικής αρχής που έλεγε: «... τις λειτουργίες μιας παγκόσμιας κεντρικής τράπεζας που θα ελέγχει τη ροή κεφαλαίου και το σύστημα νομισματικών συναλλαγών». Ο μετασχηματι-

σμός του πολιτικού και οικονομικού τοπίου στον πλανήτη – καταλήγει η πρόταση του Βατικανού – θα γίνει: **«Με τη σταδιακή μεταφορά των εξουσιών κάθε έθνους σε μια παγκόσμια Αρχή και σε περιφερειακές Αρχές, κάτι που όμως είναι απαραίτητο σε μια περίοδο που ο δυναμισμός της κοινωνίας και της οικονομίας ξεπερνά τα εθνικά σύνορα».**

Σε μια πρώτη ματιά τα λόγια και οι ενέργειες του Πάπα, δηλαδή ο ρόλος που ερωτηματικά, αν είναι εκ-

πρόσωπος του Χριστού στον κόσμο – όπως διατείνεται – ή εκπρόσωπος του μαμωνά, αφού ασχολείται με παγκόσμια τράπεζα, με παγκόσμια κυβέρνηση, με εθνικές κυριαρχίες κ.α. Όλα τα παραπάνω επιβεβαιώνονται μ' αυτά που γράφει στο βιβλίο του «**Τα Κλειδιά Αυτού του Αίματος**» ο καθολικός ιερέας Malachi Martin (Ιησουΐτης καθηγητής, με 3 μεταπτυχιακά και 10 γλώσσες, σε ανώτερη

θέση και μνημένος στα εσωτερικά του Βατικανού, καθισμένος δίπλα στον Πάπα Ιωάννη Παύλο Α'). «Είτε το θέλουμε είτε όχι, είτε είμαστε έτοιμοι είτε όχι, συμμετέχουμε όλοι σε ένα – όλα για όλα, χωρίς ταμπού – παγκόσμιο ανταγωνισμό τριών δρόμων. Οι περισσότεροι από εμάς δεν είναι ανταγωνιστές... Είμαστε το διακύβευμα... ο ανταγωνισμός για το ποιος θα δημιουργήσει το πρώτο παγκόσμιο σύστημα διακυβέρνησης που υπήρξε ποτέ στην κοινωνία των εθνών. Πρόκειται για το ποιος θα κατέχει και θα χειρίζεται τη διπλή δύναμη εξουσίας και ελέγχου του κάθε ενός από εμάς ως άτομα και πάνω από όλα όλους μαζί ως κοινότητα... στην τρίτη χιλιετία... τώρα που έχει αρχίσει, δεν υπάρχει περίπτωση να ακυρωθεί... ο τρόπος ζωής μας ως άτομα και ως πολίτες... ακόμη και τα εμβλήματα της εθνικής μας ταυτότητας... δυναμικά και ριζικά θα αλλάξουν για πάντα. Κανείς δεν μπορεί να απαλλαγεί από τα αποτελέσματα της (παγκόσμιας εξουσίας). Κανένας τομέας της ζωής μας δεν θα παραμείνει αθάνατος». Και στην σελίδα 341 του βιβλίου του αναφέρει ότι, η μία παγκόσμια κυβέρνηση θα «κυριαρχείται από διεθνείς γραφειοκράτες, οι οποίοι θα ελέγχουν και θα κατευθύνουν κάθε πολίτη

και κάθε έθνος... – ο παπισμός λέει – είναι στην πραγματικότητα μια έκκληση για Ένωση, μεταξύ εκκλησίας και κράτος στο πλαίσιο μιας γεω-πολιτικής εξουσίας που ο ίδιος αποκαλεί «παγκόσμια πολιτική εξουσία». Το πιο συγκλονιστικό – όπως το περιγράφει – είναι ένα αμφιλεγόμενο σημείο του μυθιστορηματικού διηγήματός του που αφορά ένα αποκρυφιστικό τελετουργικό που πραγματοποιήθηκε στο Βατικανό το 1963 και κατά το οποίο ενθρονίστηκε ο έκπτωτος αρχάγγελος Εωσφόρος ως επικεφαλής της Ρωμαιοκαθολικής Εκκλησίας.

Ο Αφρικανός ρωμαιοκαθολικός Αρχιεπίσκοπος από την Ζάμπια, Emmanuel Milingo δήλωσε: «Ο Διάβολος στην καθολική εκκλησία είναι τόσο προστατευμένος, που είναι σαν ένα ζώο προστατευμένο από την Κυβέρνηση» και ότι «υπάρχουν ιερείς και επίσκοποι οπαδοί του Σατανά».

Ας τα δουν αυτά όλοι εκείνοι (Πατριάρχες, επίσκοποι, ιερείς, θεολόγοι κ.ά.) που για χρόνια προσπαθούν να μας πείσουν, ότι πρέπει να γίνει η ΕΝΩΣΗ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ ΚΑΙ ΚΑΘΟΛΙΚΩΝ για να μην παραμείνει «τεμαχισμένος» ο χιτώνας του Χριστού, ενώ ο Πάπας και το Βατικανό ονειρεύονται μια νέα τύπου «**Αγία Ρωμαϊκή Αυτοκρατορία**».

ΟΙ ΕΛΛΗΝΕΣ ΧΡΙΣΤΙΑΝΟΙ ΜΑΘΗΤΕΣ ΑΝΗΚΟΥΝ ΣΤΗΝ ΟΡΘΟΔΟΞΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ

συνέχεια από την 1η σελίδα

μάθημα ήταν ομολογιακό και κατηχητικό και συμπλήρωνε στα ελληνόπουλα, τα ορθόδοξα δηλαδή παιδιά, με εξαίρεση τους μουσουλμάνους και τους παπικούς μαθητές, την ελλιπή βαπτισματική κατήχηση και διδασκαλία του σπιτιού.

Τώρα το μάθημα γίνεται θρησκευολογικό - και πανθρησκειακό - θα λέγαμε, διότι δεν εξετάζονται τα άλλα θρησκευόμενα απλά, σε ξεχωριστά κεφάλαια, αλλά παράλληλα με την χριστιανική διδαχή, δίπλα – δίπλα, σαν να είναι κάτι το ίδιο, και σαν να πρόκειται, τα ήδη βαπτισμένα παιδιά της Ορθόδοξης Ελλάδος και Εκκλησίας να διαλέξουν πίστη και θρησκεία, όντας βαπτισμένα, το ξαναλέμε, δηλ. η πλειοψηφία των μαθητών, και χωρίς να ερωτηθούν οι γονείς τους, εάν επιτρέπουν αυτού του είδους την θρησκευτική εκπαίδευση στα ανήλικα παιδιά τους. Σαν να πρόκειται να διαλέξουν τα «σχολιαρούδια» κάποια προϊόντα από κάποια ράφια και έχει βάλει τα μοειδή όλα μαζί ο καταστηματάρχης.

Τυπικά μπορεί να συνηθίζουμε να λέμε ότι υπάρχουν διάφορες θρησκείες στον κόσμο, αλλά η Εκκλησία μας και η Ορθοδοξία μας, το Ευαγγέλιο και η Ιερά Παράδοση, δεν είναι ανθρώπινες θρησκευτικές τεχνικές και ψυχολογικές προσπαθειές ανεύρεσης του θεού και αγώνας αναρρίχησης στο βουνό των θεών, αλλά Αποκάλυψη του Αληθινού Θεού στον ταλαίπωρο άνθρωπο. Πως θα βάλουμε δίπλα - δίπλα το θεόπνευστο Ευαγγέλιο και τον Αληθινό Θεό και Κύριό μας Ιησού Χριστό με τα ανθρώπινα κατασκευάσματα ατελών εγκεφάλων και εμπασθών καρδιών, κατόπιν εισήγησης μάλιστα των δαιμονίων; Το πλέον σίγουρο είναι ότι η σύγχυση στο μυαλό των παιδιών θα είναι τόσο μεγάλη, ώστε θα ξεχάσουν και όσα οι γονείς ή το κατηχητικό σχολείο κατά κάποιους προσπαθούν να εμψυχήσουν στην καρδιά τους και τη διάνοιά τους.

Η όλη όμως αυτή προσπάθεια είναι καθαρά ένα νεοεποχίτικο πείραμα, στο οποίο αποτυπώνεται εναντίον της θεωρίας «περί των πολλών δρόμων που οδηγούν στον παράδεισο», περί των πολλών διαμέσων και απεσταλμένων ενός ενεργειακού απρόσωπου σύμπαντος, στο οποίο τελικά κυριαρχεί ο μικρός ψευδοθεοποιημένος άνθρωπος.

Αυτό είναι το κήρυγμα της Νέας Εποχής: «διάλεξε και πάρε, πίστευε ό,τι θέλεις, κάνε ό,τι θέλεις, μη απολυτοποιείς τίποτε, όλα είναι θεόσταλτα και αγαθά πνεύματα, υπάρχουν πολλοί δρόμοι, ο θεός είναι ένας παντού, ό,τι αγγίζεις είναι θεϊκό, τα ίδια θρησκευτικά συστήματα είναι παντού με κάποιες όμως μικρές διαφοροποιήσεις, οπότε ας τα δούμε

όλα μαζί ανακατεμένα και πολτοποιημένα. Μη αγχώνεσαι, εσύ είσαι το φως, σύ είσαι ο θεός». Όλα αυτά όμως είναι απαράδεκτα από μέρους των ορθόδοξων γονέων και αναδόχων, που είπαν στη βάπτιση το Σύμβολο της Πίστεως και ομολόγησαν Ιησού Χριστό και πίστη στη Μία, Αγία, Καθολική και Αποστολική Εκκλησία και τα συναφή! Γράφτηκαν αυτά τα βιβλία από ορθόδοξους Έλληνες και θεολόγους ή από πάνθηρησκειακούς νεοεποχίτες, πληρωμένους μάλιστα από ξένα κέντρα; Κάποιοι μάλιστα είπαν ότι «ήρθαν απέξω τα κείμενα αυτά».

Αυτά πρωτίστως, όχι μόνο δεν συμφωνούν καθόλου με την Αγία Γραφή και το ιερό Ευαγγέλιο, που ομιλούν για Ένα Σωτήρα και Λυτρωτή του ανθρωπίνου Γένους, τον Κύριο ημών Ιησού Χριστό, αλλά δεν συμφωνούν και με το Σύνταγμα, όπου σαφώς λέγεται ότι η παιδεία μεταδίδει στα ελληνόπουλα τα γνήσια στοιχεία της Ελληνορθόδοξης Παράδοσης. Αυτά είναι τα γνήσια στοιχεία της Παράδοσής μας; Αυτά είναι δαιμονικά νοήματα για την ελαχιστοποίηση και του τελευταίου στοιχείου ορθόδοξης διδασκαλίας στα ελληνικά σχολεία με πολύ πονηρό τρόπο.

Οι επινοητές όλου αυτού του μπερδέματος θα νομίζουν ίσως ότι έτσι θα ξυπνήσουν ενδιάφέροντα και θα προκαλέσουν εντυπώσεις σε μαθητές, γονείς και δασκάλους. Όμως έτσι προφανώς δεν συνειδητοποιούν ότι οι ψυχές των μαθητών θέλουν κι έχουν ανάγκη από καθαρή τροφή, ακόμη και των αλλοθρήσκων μαθητών, που θάπρεπε κι αυτοί, αν το ήθελαν βεβαίως και οι γονείς τους, (πολλοί ήδη συμμετέχουν στο ορθόδοξο θρησκευτικό μάθημα μετά χαράς), να ακούσουν κάτι γνήσιο και αληθινό, που διψά η ψυχή του κάθε ανθρώπου βαθιά μέσα του και θέλει το αληθινό φως που φωτίζει κάθε άνθρωπο ερχόμενο στον κόσμο.

Μήπως δεν πιστεύουν οι συγγραφείς στη μοναδικότητα και θεία προέλευση του Χριστιανισμού; Μήπως βλέπουν το θρησκευτικό φαινόμενο αποκομμένο από το θείο παράγοντα, σαν ένα πολιτιστικό γεγονός; Μήπως ακόμη και τις θρησκείες τις παρακολουθούν χωρίς τη διάσταση της εσωτερικής αναζήτησης του ανθρώπου, στον οποίο οφείλουμε να δώσουμε - ελεύθερα και αβίαστα ασφαλώς - το καθαρό νερό της Ορθόδοξης, αν τον αγαπάμε πραγματικά;

Δεν αποκλείεται όλα αυτά να ισχύουν, αν σκεφτεί κάποιος ότι **ορθόδοξα μάλιστα χείλη ξεστόμισαν** τον εξής νεοεποχίτικο βλάσφημο λόγο: «ότι, ένας ορθόδοξος ναός, ένα ινδικό τέμενος και ένα μουσουλμανικό τζαμί, δημιουργούν στην ψυχή του ανθρώπου το ίδιο θρησκευτικό βίωμα»!!! Μα, από αυτά τα σκύβαλα

και τα δαιμονιώδη ήρθε να μας απαλλάξει ο Χριστός, από τα νεκρά και τα μάταια, κι εμείς ξαναγυρίζουμε με «ανώτερο και φιλελεύθερο» δήθεν τρόπο πάλι στα νεκρά είδωλα και στα δαιμόνια των εθνικών θρησκευτικών παραδοχών και ποτίζουμε με απόνερα και ταίζουμε με αποφάγια τους μαθητές μας;

Είναι δυστυχώς τα ίδια χείλη που συχνά – πυκνά μιλάνε για αδελφές Εκκλησίες και κοινή πίστη και ισόκυρο βάπτισμα με τους αιρετικούς κλπ., οικουμενιστικά και συγκρητιστικά. Κι όμως οι Ρώσοι όταν ήρθαν στην Κων/λη ψάχνοντας για θρησκεία και εκκλησιάστηκαν για πρώτη φορά στην Αγία Σοφία, είπαν ξεκάθαρα «εδώ βρίσκεται ο αληθινός Θεός». Οι άξεστοι τότε Ρώσοι το ένοιωσαν βαθιά μέσα τους και ασπάστηκαν ολόθυμα την αληθινή πίστη! Κάποιοι ορθόδοξοι θεολόγοι του 21^{ου} μ. Χ. αιώνα δεν το συνειδητοποιούν;

Γιατί όμως γίνεται όλο αυτό; Το πιθανότερο, για να φανούμε πολυπολιτισμικοί και ανεκτικοί; Μα δεν είχαμε ποτέ πρόβλημα στη Ορθοδοξία μας με τέτοια φαινόμενα. Τώρα όμως τι γίνεται; Αναγκάζουμε σε τελική ανάλυση τους χριστιανούς πλέον μαθητές να μαθητεύουν στις ξένες θρησκείες αναγκαστικά, για να μη φανούμε δήθεν ρατσιστές στους αλλοδαπούς που κατοικούν στην χώρα μας, γινόμενοι όμως εμείς ρατσιστές στην ίδια μας τη νέα γενιά.

Αυτό καθαρά είναι ένα επί πλέον σχέδιο αλώσεως της Ορθόδοξης «Εξ απαλών ονύχων», στο χώρο της μαθηπώσας νεολαίας, και μάλιστα με άκομφο και αντιπαιδαγωγικό τρόπο, διότι το παιδί πρέπει πρώτα να μάθει αυτά που είναι κοντά του και τα βλέπει στο σπίτι του και τα ακούει από τους γονείς του και από τους παππούδες του, και μετά, θεωρητικά να πληροφορηθεί, με διαφορετική βέβαια προσέγγιση, και να γνωρίσει κάποια άλλα θρησκευόμενα, σε μεγαλύτερη τάξη. Είναι ανεπίτρεπτο να προσπαθούμε να δημιουργήσουμε, εσθιθελικά και άκαιρα, βιώματα στα παιδιά του Δημοτικού με επισκέψεις στα τζαμιά και σε χάρβρες ιουδαίων, για να τους διευρύνουμε δήθεν τους θρησκευτικούς τους ορίζοντες κλπ.

Δηλαδή ποιος μπορεί να είναι τελικά ο σκοπός; **τα ελληνόπουλα να μη είναι πλέον ορθόδοξα και παιδιά της Εκκλησίας μας, η χώρα μας να μη είναι πια μια ομολογιακή Ορθόδοξη πατρίδα**, αλλά «σώνει και καλά» να αρνηθούμε αυτό που είμαστε. Καλά λένε μερικοί ότι ο βομβαρδισμός της Σερβίας και η κατακλισμαία μετανάστευση στην Ελλάδα είχαν τον ίδιο σκοπό: να συναινέσουμε εκόντες - άκοντες στο θρησκευτικό αποχρωματισμό μας και να γίνουμε ουδέτερες ομολογιακά

δυτικές κοινωνίες.

Τώρα λοιπόν **μέσα στην Ελλάδα με φόντο τους μετανάστες και τις εξ αυτών δημιουργημένες θρησκευτικές μειονότητες** δεν αποκλείεται να κληθούμε: να αλλοιώσουμε το μάθημα των θρησκευτικών, να αποκαθλώσουμε τα θρησκευτικά και εθνικά μας σύμβολα, να ουδετεροποιήσουμε τις εθνικές μας επετείους και τις γιορτές μας, να διαφοροποιήσουμε το διαιτολόγιο και τις συνήθειές μας σε δημόσιους χώρους, να μη φοράμε σταυρό, για να μη θίγονται οι ακάλεστοι ξένοι, τους οποίους να αγαπήσαμε και βοηθήσαμε, αλλά δεν θα μας αλλάξουν και την πίστη μας και τον πολιτισμό μας.

Πολύ καλά μίλησε ο Πρωθυπουργός της Αυστραλίας αναφερόμενος στους εκεί μετανάστες πριν από καιρό: «σε όσους δεν αρέσει ο τρόπος της ζωής μας, (της ελληνορθόδοξης εν προκειμένω για την περίπτωση μας), δεν τους κρατάει κανένας εδώ με το ζόρι». Νέα Εποχή, θεωρία των κλάδων και πανθρησκεία στην Ελλάδα, δεν θα περάσουν.

Οποσδήποτε πρέπει να ξεσηκωθούν οι Ορθόδοξοι Έλληνες γονείς και ανάδοχοι, οι δάσκαλοι και οι Ιερείς, και να διαμαρτυρηθούν εντονότατα. Το θέμα δεν είναι παρονοχηδία. Το δίκαιο είναι με την Ορθόδοξη Διδασκαλία. Το Διοικητικό Εφετείο των Χανίων επιβάλλει δικαστικά πλέον - και με καταχωρημένες στην απόφασή του σχετικές απόψεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης - ότι το μάθημα των Θρησκευτικών πρέπει να είναι Ομολογιακό και κάθε χώρα αυτό το κανονίζει μόνη της.

Επίσης **όλες σχεδόν οι χώρες της Ευρώπης έχουν ομολογιακό μάθημα** Θρησκευτικών στα Σχολεία, πλην ελαχίστων εξαιρέσεων, και στο ομολογιακό αυτό μάθημα εσώπτης της καλής προσφοράς του είναι η επικρατούσα θρησκεία, η Εκκλησία. Γιατί αλήθεια τέτοια προδοσία εδώ μέσα στη δική μας χώρα; Και σε όλα τα επίπεδα δυστυχώς!

Μήπως όμως υπάρχει και κάποια άλλη παράμετρος; Εφόσον για τα οικονομικά θέματα, (θα σκέφτονται οι πονηροί νόες της παγκοσμιοποίησης), αυτή δηλαδή τη γενοκτονία που γίνεται στην χώρα μας τα τελευταία δύο χρόνια, δεν μιλάνε οι Έλληνες, που τόσο ήταν επιρρεπείς στο χρήμα και στην καλοπέραση με την εισοδό τους στην ΕΟΚ, την ΕΕ και την Ευρωζώνη, ασφαλώς δε θα μιλήσουν και για ιδεολογικά, ιστορικά και θεολογικά-θρησκευτικά θέματα. Θα τους πάρουμε και τη γη, τον πλούτο τους και την ψυχή τους και ξεμπερδέψαμε μ' αυτούς.

Πηγή: Χρισ. Εστία Λαμίας

Με υψωμένα πανό στην αριστερή οχθη του Πηνειού ποταμού οι αγωνιζόμενοι έδωσαν το παρόν την ημέρα των Θεοφανείων, στέλνοντας μηνύματα στις πολιτικές αρχές.

«ΡΩΤΑΜΕ: ΟΙ 200 ΣΤΟΛΕΣ ΤΟΥ ΔΕΣΠΟΤΗ ΙΓΝΑΤΙΟΥ ΑΠΟ ΠΟΙΟ ΤΑΜΕΙΟ ΠΛΗΡΩΘΗΚΑΝ;»

ΚΥΡΙΕ ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΕ: 17 ΧΡΟΝΙΑ Η ΜΗΤΡΟΠΟΛΗ ΛΑΡΙΣΑΣ ΔΕΝ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕ ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟΥΣ. ΤΟΣΑ ΕΚΑΤΟΜΜΥΡΙΑ ΠΟΥ ΠΑΝΕ;»

Αγωνιζόμενοι Λαρισαίοι έξω από το Πανεπιστήμιο Θεσσαλίας (Βόλο) διανέμουν την εφημερίδα «Αγώνας» σε ημερίδα που έγινε με θέμα «Η Παναίρεση του Οικουμενισμού και οι εκφραστές του από τον Χρυσόστομο Σμύρνης στον μητροπολίτη Περγάμου (Ιωάννη Ζηζιούλα)» για το οποίο θα γράψουμε προσεχώς.

ΜΕΓΑΛΗ ΑΠΟΡΙΑ

ΜΗΤΡΟΠΟΛΗ ΛΑΡΙΣΗΣ
Ο έρανος αγάπης του 2012
απέδωσε 135.952 ευρώ

Η αγάπη και τα φιλάνθρωπα αι-
σθήματα παρεμείναν ζωντανά και
135.952 ευρώ (έναντι 143.521 ευ-
ρώ το προηγούμενο έτος).

Πολλοί αναξιοπαθούντες αδελφοί διαβάζοντας τα αποτελέσματα του απολογισμού του εράνου της «Ημέρας Αγάπης» του έτους 2012 που δημοσιεύτηκε στις 6/1/2013 (απέδωσε 135.952 ευρώ) μας ρώτησαν σε ποια τα χέρια πήγαν τα χρήματα, γιατί, στις ημέρες των εορτών,

κάποιοι ζήτησαν οικονομική βοήθεια – όπως μας πληροφόρησαν – από την μητρόπολη και αυτή τους έστειλε στις ενορίες. Οι ενορίες ζητούσαν ταυτότητες και άλλα στοιχεία. Μερικοί πήραν κάποια τρόφιμα ενώ ελάχιστοι 10-15 ευρώ.

Εύλογα λοιπόν να αναρωτιούνται για την τύχη των χρημάτων του εράνου. Διότι τα 135.952 € του εράνου αθροιζόμενα με τα έσοδα που απέφεραν τα τσάγια, οι καφέδες, οι δυσκοφίες των ναών, οι δωρεές των συμπολιτών, το 10% του τελευταίου τριμήνου κ.ά. θα έπρεπε να φτάνουν τις 400.000 ευρώ.

Τα χρήματα αυτά θα επαρκούσαν ώστε κάθε Λαρισαϊκή οικογένεια να πάρει από 10 ευρώ. Δεδομένου ότι ελάχιστοι έγιναν αποδέκτες του παραπάνω χριστουγεννιάτικου εράνου θα παραμείνουμε με την απορία: Υπάρχει κανένας αρμόδιος που να ελέγχει το επισκοπικό αυτό μυστηριώδες άβατο;

ΟΙ ΕΠΙΤΡΟΠΟΙ ΞΕΣΠΑΘΩΣΑΝ

Μετά το τελευταίο σχόλιο του «Λαμπαδάριου» με τίτλο «ΕΙΝΑΙ ΦΟΒΕΡΟ» οι επιτροπιοί των ναών – «το κύτταρο της ενορίας» κατά τον νομικό σύμβουλο του δεσπότη – πήραν θάρρος και άρχισαν να μας περιγράφουν περιστατικά απείρου κάλλους!

Ένας καλός σεναριογράφος θα σκηνοθετούσε φοβερό θεατρικό έργο με τα τόσα κωμικοτραγικά που συμβαίνουν, και οι εισπράξεις του θα έσπαζαν ταμεία.

Οι σχέσεις επιτρόπων, παπάδων και δεσποτάδων, που θα έπρεπε να διακρίνονται για την αγάπη, την ειλικρίνεια και την εμπιστοσύνη, κατάντησαν εφιαλτικές για τους ευσυνειδητούς που υπηρετούν τις ανάγκες των ναών.

Δε θα ξεχάσουμε την εικόνα απλών ανθρώπων, όταν, με δακρυσμένα μάτια και ψυ-

χική αγωνία, μας έλεγαν ότι τις νύχτες δεν μπορούν να κοιμηθούν και βλέπουν εφιάλτες, αναλογιζόμενοι αν πρέπει να υποκύψουν στις μητροπολιτικές πιέσεις και να εξα-

σφαλίσουν χρήματα, πάση θυσία, κόβοντας ακόμη και το λαιμό τους.

- Δεν μπορούμε να το κάνουμε – επαναλάμβαναν. Θεωρούμε αμαρτία, το κεράκι του πιστού, που προσφέρεται για τις βασικές ανάγκες του ναού, και δεν επαρκεί καν, να φυγαδεύεται σιωπηλά, αδίκαιολόγητα και καταπιεστικά!

Αχ, άγιοι επιτροπιοί! Άραγε να έχουν και οι δεσποτάδες αϋπνίες και αγωνίες για τους ίδιους λόγους με 'σας; Ο Θεός το γνωρίζει. Σας ευχόμαστε τέλος, να ενεργείτε στη ζωή σας κατά Θεόν και όχι κατ' άνθρωπον.

ΨΕΜΑΤΑ ΤΩΝ ΔΕΣΠΟΤΑΔΩΝ

Ερωτηθείς κάποτε ο μακαριστός επίσκοπος π. Αυγουστίνος Καντιώτης αν τα επισκοπικά χείλη λένε ψέματα δεδομένης της φράσης «χείλη Αρχιερέως ού ψεύδονται» απάντησε: «Χείλη Αρχιερέως, ου!, ψεύδονται».

Πολύ λυπηθήκαμε όταν πληροφορηθήκαμε, ότι 295 κάτοικοι της Ναυπάκτου κατήγγειλαν σε μηνυτήρια αναφορά του δεσπότη τους Ιερόθεο Βλάχο γιατί παρέδωσε ψευδή στοιχεία σε διάφορες

υπηρεσίες – κρατικές, δικαστικές, οικονομικές κ.α. – προκειμένου να πετύχει τη διάλυση της μοναστικής αδελφότητας «Μεταμορφώσεως του Σωτήρος».

«Σπεύδε βραδέως» συνιστά ο Θεός ο Μεγαρέας σ' εκείνους που απερίσκεπτα βιάζονται να εκφέρουν γνώμη.

Στην προκειμένη περίπτωση πολλοί εκφράστηκαν με κολακευτικά λόγια για τον «άγιο Ναυπάκτου» χαρακτηρίζοντάς τον «πνευματικό ανόστημα και καμάρι της εκκλησίας». Δεν πέρασε καιρός και ξέσπασε το σκάνδαλο της διαμάχης της Ι.Μ. Μεταμορφώσεως του Σωτήρος και του δεσπότη Ιερόθεου για να αποκαλυφθεί ο εσωτερικός κόσμος του

«πνευματικού εργάτη» και να βγουν στην επιφάνεια ψεύδη, πάθη και αδυναμίες που δεν περιποιούν τιμή στον εν λόγω αρχιερέα.

Θαυμαστής του δεσπότη Λάρισας αποφάσισε να τον μιμηθεί στα κατά διάβολον ψεύδη. Την δαιμονική αυτή τακτική οι Λαρισαίοι αγωνιζόμενοι χριστιανοί την έχουμε για τα καλά βιώσει στο πετσί μας φέρνοντας ακόμα και σήμερα στο σώμα και στην ψυχή μας τα στίγματα του δεσποτικού κατατρεγμού για χάρη

του Χριστού. Προκειμένου να τους φιμώσει πήρε ψυχές στο λαιμό του με ψευτικές μαρτυρίες και πολλές οικογένειες – ιδιαίτερα πολύτεκνες – δεινοπάθησαν οικονομικά και ψυχολογικά.

Όμως, θα πρέπει να γνωρίζουν αυτοί οι κύριοι ότι ο Θεός που παρατείνει αυτόν τον αγώνα έχει πολλούς και σοβαρούς λόγους. Έτσι ο Ιγνάτιος – ένας από τους κατά παραχώρηση Θεού ποιμένες και όχι κατ' ευλογίαν – μη δυνάμενος να ποιμάνει το ποίμνιο «εκουσίως και προθύμως, τύπος γινόμενος αυτού» - μιμητής των κακών γεωργών της παραβολής – προτίμησε να επισκοπεί «αναγκαστός», αισχροκερδώς και κατακυρι-

εύων των κλήρων» (Α' Πετ. 5, 2-3) και, αδιαφορώντας για τα εντελλόμενα υπό του Χριστού, να γίνει θύτης αντί για θύμα θυσιάζοντας το ποίμνιο προς ίδιον όφελος. Αυτόν, ο κ. Ιερόθεος, έχει για πρότυπο.

Θα πρέπει επί πλέον να γνωρίζουν ότι, αν και επί 40 χρόνια «το μικρό ποίμνιο» των Λαρισαίων Αγωνιστών διώκεται λυσσωδώς από συνεργαζόμενες δυνάμεις, ο Θεός το κρατάει ζωντανό αφενός για να ελέγξει τους καιροσκόπους (δεσποτάδες, ιεροκήρυκες κ.α.) που προσφέρουν στήριγμα στον αντιΚανονικό, παράνομο και διώκτη Ιγνάτιο, κι αφετέρου να τους καταστήσει γνωστό ότι κι αυτοί θα γίνουν παρελθόν όπως εκείνοι που καταδίωξαν τον δίκαιο μακαριστό Θεολόγο και το λογικό ποίμνιό του. Ας μην επαναπαύονται λοιπόν, τόσο ο κ. Ιγνάτιος, που κατάφερε να καταδικάσει τον π. Ευθύμιο Τρικαμηνά ψευδολογώντας και παραποιώντας τους Ιερούς Κανόνες, και τους Αγωνιζόμενους Λαρισαίους εν μέρει να φιμώσει, όσο και οι διάφοροι Ιερόθεοι που εζήλωσαν την «δόξα» Ιγνατίου, γιατί «**οὐδὲν κρυπτόν ὁ οὐ γνωσθεῖσεται**» (Ματθ. 10, 26) και συνεπώς, ψεύτης και ο κλέφτης - που τον πρώτο χρόνο χαιρέται - τον δεύτερο οπωσδήποτε θα μαραθεί.

ΠΟΥ ΕΙΝΑΙ ΤΑ ΧΡΗΜΑΤΑ;

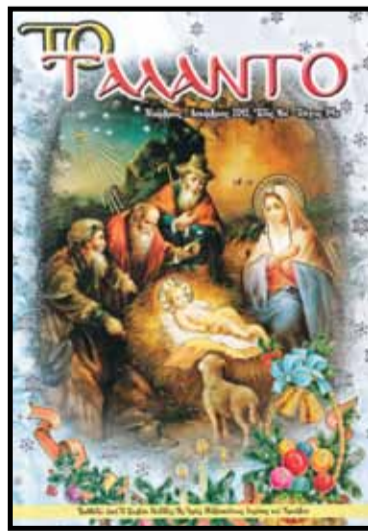
Ο δεσπότης Λάρισας μας ξαφνιάζει με αυτά που κάθε φορά κάνει. Κάτι «καλό» θα ανακοινώσει, λέμε. Εδώ έχει καθαρή εφαρμογή αυτό που λέει ο σοφός λαός: «Την αλήθεια την μαθαίνεις από...».

Στο τελευταίο «ΤΑΛΑΝΤΟ» (τεύχος 94) εκφράζει τον απέραντο θαυμασμό του προς τον αιμίμηστο Τάκη Δημητρακόπουλο, ιδρυτή, ιδιοκτήτη, Διευθυντή της εφημερίδας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ» και θερμό του υποστηρικτή.

Ας δούμε καλύτερα το ξέσπασμα της ευγνωμοσύνης:

Όταν μούλεγε: «Σεβασμιώτατε, εσύ δε θα στενοχωριέσαι για τίποτε - όλα θα μου τα λες εμένα», μου έδιναν τα λόγια του μια τέτοια σιγουριά, μου διοχέτευαν τόση αυτοπεποίθηση που με ασφάλιζε πνευματικά. (!) (Αυτό είναι γεγονός αφού ο ίδιος στήριξε τον Σεραφεΐμ Ορφανό και τον Δημήτριο Μπεκιάρη και πολέμησε με πάθος τον Θεολόγο).

Όταν του ζήτησα - συνεχίζει ο Ιγνάτιος - να εκδώσω το περιοδικό της Ιεράς Μητροπόλεως «Το Τάλαντο», μου είχε πει: «Μέχρι να βρεις τρόπο ν' αντιμετωπίσεις τα έξοδα θα σου το τυπώνω εγώ». Ναι, η «Ελευθερία» μας πρόσφερε αυτό το δώρο για δύο σχεδόν χρόνια. Δύο χρόνια, εντελώς δωρεάν, μας εξέδιδε «Το Τάλαντο».

Δεν ξεχνιέται αυτή η ευεργεσία. Πολλά από τα παραπάνω θα μπορούσε να σχολιάσει κανείς δεδομένου ότι ανακύπτει πλήθος αποριών και ερωτημάτων όσον αφορά την περιέργη αυτή εξάρτηση του δεσπότη -

όπως αδιάκριτη, επιπόλαια και ανάρμοστη για έναν αρχιερέα διότι για την έκδοση ενός περιοδικού αμφίβολης αξίας, αφού αποτελεί έντυπο προσωπικής προβολής, δεσμεύτηκε σε βαθμό να αδυνατεί να αρνηθεί οποιοδήποτε αίτημα του «ευεργέτη» - με έναν επιχειρηματία που σκοπός του είναι να πάνε καλά οι δουλειές. Δε θα επεκταθούμε άλλο στις εύλογες αυτές σκέψεις, αλλά θα περιοριστούμε σε ένα μόνο συλλογισμό.

Αφού για 2 χρόνια η Μητρόπολη δεν πλήρωσε τίποτε και οι ναοί κατέθεταν

προκαταβολικά το αντίτιμο των 5000 περιοδικών ανά δίμηνο - άσχετα αν δεν πωλούνταν - σημαίνει ότι εισπράττονταν μεγάλο χρηματικό ποσό. Δηλαδή τα 5000 περιοδικά πολλαπλασιαζόμενα με το 3 - τιμή μονάδας - απέφεραν 15.000 ευρώ την κάθε έκδοση (δίμηνη). Στα 2 χρόνια έχουμε 12 εκδόσεις των 15.000 € με συνολικά έσοδα για τη Μητρόπολη 180.000 € ανέξοδα, αφού τη δαπάνη είχε αναλάβει ο «ευεργέτης».

Και ρωτάμε: Ποια η τύχη αυτών των χρημάτων;